Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 361
Vineri 11 oct. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

Să grăbim cu toate forțele muncile de toamnă!

Spornică muncă desfășoară mecanizatorii de la S.M.T. Miercurea Niraj în aceste zile. Iată-l în prima fotografie pe tractoristul Kovacs Istvan executînd arături pe ogoarele colectivei din comuna Foi. Lucrînd la colectiva din comuna Acatar, tractoristul Balint Ernest, ajutat de colectiviștii Laslo Sandor și Bakai Ernest (din a doua fotografie), a însămînțat pînă acum 117 hectare.

Au terminat însămînțările de toamnă

Gospodăriile agricole de stat „Dr. Alexandrov" și Slobozia-Ciorăști din regiunea Galați și gospodăriile de stat Buzău și Bilciurești din regiunea Ploești și Crevedia din trustul pentru aprovizionarea Capitalei au terminat primele pe țară însămînțările de toamnă. Muncitorii acestor gospodării se mîndresc cu griul care a răsărit și se dezvoltă în bune condiții. La gospodăria de stat „Dr. Alexandrov", de pildă, griul și orzul de toamnă au răsărit pe toate cele 1500 de ha însămînțate, iar la gospodăria de stat Buzău pe aproape 600 ha.

In ultimele două zile, deși în multe regiuni a continuat să plouă, s-au însămînțat aproape 15.000 ha față de circa 30.000 ha însămînțate în ultima săptămînă. Gospodăriile agricole de stat din trustul regional Ploești și din trustul pentru aprovizionarea Capitalei au însămînțat pînă acum peste 72 la sută din plan.

In gospodăriile de stat din regiunea Timișoara au fost însămînțate în aceste două zile peste 2000 de ha. Pe întreaga țară gospodăriile agricole de stat au însămînțat peste 41 la sută din plan. Numai cu griu au fost însămînțate aproape 120.000 ha.

Pentru însămînțarea griului și a celorlalte păioase de toamnă gospodăriile agricole de stat au ales cele mai bune terenuri. Crește suprafața însămînțată după plantele prășitoare și în special după porumb. Pe terenurile mai slabe se administrează îngrășăminte. Pînă acum au fost încorporate în sol o dată cu însămînțările peste 136.000 tone de îngrășăminte naturale și aproape 20.000 tone de îngrășăminte chimice.

(Agerpres)

Problema nr. 1 pentru podgoreni: VINIFICAȚIA

Anul acesta, aproape în toate părțile țării, viile promit să dea o recoltă deosebit de bogată. Dorința oricărui podgorean este de a obține vin mult și de o calitate superioară. Cu atît mai mult trebuie să fie animați de această dorință muncitorii, tehnicienii și inginerii din podgoriile gospodăriilor agricole de stat, a căror menire este de a asigura în mare parte cantitățile de vin necesare atît consumului intern cît și exportului. Pentru a le veni în ajutor, dăm mai jos o seamă de indicații de care trebuie ținut seama în producerea unor vinuri de calitate.

La determinarea momentului începerii culesului gospodăriile agricole de stat trebuie să țină seama de obținerea la unitatea de suprafață a celei mai mari cantități de struguri care să cuprindă maximum de zahăr, păstrîndu-se în același timp cantitatea de acid necesară. Aceasta este ceea ce se cheamă maturitate industrială. Iată de ce la stabilirea momentului optim pentru începerea culesului trebuie să urmărim cu atenție variația greutății strugurilor, a zahărului și a acizilor și să ținem seama de efectul ce-l pot avea asupra boabelor bolile criptogamice, ca și agenții atmosferici (ploi, căldură etc.). In mod practic greutatea strugurilor începe să crească o dată cu apariția bobului pînă la un moment dat cînd rămîne stabilă mai multe zile în șir.

In atenția gospodăriilor agricole de stat

Trebuie combătută cu hotărîre tendința ce se manifestă la unele gospodării de stat de a culege strugurii prea devreme din simpla dorință de a pune recolta la adăpost ca și tendința de a nu se face culesul decît tîrziu. Amîndouă aceste alternative sînt dăunătoare.

O dată început culesul, el trebuie să se desfășoare într-un ritm susținut.

La cules se va avea grijă ca strugurii să nu fie puși în coșuri murdare, iar întregul utilaj să fie curățit. Nu e permis să folosim în timpul culesului utilaj sau aparatură din tablă de fier care, în contact cu acizii din must, provoacă casarea ferică a vinului. Strugurii vor fi sortați pe soiuri și nu vor fi amestecați cei murdari de pămînt cu cei curați.

O altă lucrare hotărîtoare pentru obținerea unui vin de bună calitate o constituie vinificația. Pregătirea campaniei de vinificație constă în luarea de măsuri în vederea revizuirii, reparării și curățirii prin dezinfectare și spălare a întregii aparaturi și a vaselor de care avem nevoie. Dezinfectarea și spălarea se face cu ajutorul vaporilor sau al mijloacelor chimice.

In crame și pivnițe trebuie luate măsuri urgente pentru repararea, curățirea și dezinfectarea postamentelor din lemn, beton sau cărămidă. Trebuie de asemenea, să se procure din timp materialele necesare pentru vinificație ca metabisulfit de potasiu, sulf, var, sulfat de cupru — acestea pentru dezinfectat; seu proaspăt, acid citric etc. precum și fermenții selecționați cu ajutorul cărora să se facă obligatoriu fermentarea pentru a obține un vin superior. In cursul fermentației trebuie să se țină seama de mijloacele ce se vor folosi pentru disciplinarea fermenților și a vitalității lor, precum și de temperatură, concentrație în zahăr, alcool, acizi etc. Pentru a obține vinuri sănătoase și de bună calitate e necesar să depunem tot efortul ca musturile să fermenteze toamna în totalitate cu excepția vinurilor licoroase-naturale, care vor ajunge la 15 grade — 17 grade alcool și vor mai conține mult zahăr.

Ing. D. RANGHEANU
din Departamentul Gostat

BUNĂSTARE

In casa frumos mobilată, colectivistul Vasile Pandele din Satul Vulturu, raionul Hirșova, împreună cu ai săi, la un pahar de vin rubiniu.

Mecanizatori fruntași

Mecanizatorii din cele 11 S.M.T.-uri ale regiunii Oradea se străduiesc să folosească din plin fiecare zi bună și întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole.

S.M.T.-urile Săcuieni și Episcopia Bihorului, unde mai mult de 50 la sută din numărul tractoarelor lucrează și noaptea la arături, au realizat pînă la 5 octombrie mai mult de 55 la sută. Pe tarlalele gospodăriilor agricole colective și ale întovărășirilor agricole din Borș, Santău Mare și Săcuieni, tractoriștii din brigada I-a condusă de Iosif Csany, de la S.M.T. Episcopia Bihorului, și cei din brigada a 5-a condusă de Vasile Szilagyi, de la S.M.T. Săcuieni, folosind cuplaje de cîte 3 semănători la un tractor, depășesc zilnic norma la însămînțări cu 2,50—3 hectare; ei au îndeplinit astfel aproape 95 la sută din planul anual.

Tractoriștii Francisc Nylatai și Ștefan Vasile, de la S.M.T.-Săcuieni, Ioan Bocor de la S.M.T. Sîntana, Constantin Tesloveanu, de la S.M.T.-Cefa, au realizat planul pe întreaga campanie, în proporție de 120—136 la sută.

Pînă acum, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Oradea au îndeplinit aproape 40 la sută din planul pe întreaga campanie de toamnă, executînd un volum de lucrări cu aproape 9.000 ha arătură normală mai mare decît în aceeași perioadă a anului trecut.

Cheia succeselor

Am fost zilele trecute la stațiunea de mașini și tractoare Dîngeni, din regiunea Suceava. Era pe înserate și din jos, dinspre gară, bătea un vînt rece, tăios. Totuși, de undeva din largul cîmpului — aceleași cîmpuri care altădată aparțineau moșierului Georges Mavrocordat, — dar care azi sînt ale colectiviștilor și întovărășiților, — răzbătea duduit de tractoare...

Directorul stațiunii, tov. Gadola Mihai, tocmai se pregătea să plece cu un camion, pe teren.

— Avem rază mare de activitate, mi-a spus dînsul. Și acum, în campania de toamnă, se ivesc la brigăzi nevoi multe. Noi, cei din conducere, trebuie să poposim la brigăzi neapărat, măcar la două zile odată. Intr-un loc se mai defectează un motor, în alt loc e cerință de combustibil: totul e ca arăturile și însămînțările să fie făcute la vreme, potrivit contractelor. Iată de ce în perioada aceasta batem șoselele și noaptea, ca să cuprindem cît mai multe comune.

Pe drum, către gospodăria colectivă din Socruieni, tov. Gadola mi-a spus că brigada I-a care lucrează aci a fost fruntașă în muncile de vară.

— Colectiviștii ne-au mulțumit pentru faptul că recolta medie obținută a depășit cu aproape 700 de kg pe cea planificată. Șeful de brigadă Popovici Constantin s-a străduit să-i ajute pe mecanizatori să-și întrețină mașinile atît de bine, încît ele să funcționeze ca ceasul. Ingrijirea tehnică a mașinilor este de altfel cheia succeselor oricărui mecanizator. In această privință avem aci un tractorist care poate fi dat pildă. Lupu Vasile îl cheamă. Dar mai bine să-l vedeți cum lucrează. Și să stați de vorbă cu el.

Drumul greu, cu numeroase hîrtoape și ochiuri de apă, în urma ploii ce căzuse în ajun, a făcut să ajungem la Socruieni pe înoptate. La vagonul de cîmp, într-adevăr, l-am găsit pe șeful de brigadă Popovici Constantin și pe cîțiva tractoriști, îngrijindu-și motoarele. Credeam că fac întreținerea obișnuită de seară și că de acum, tractoriștii se vor odihni.

— Da de unde? se miră de întrebarea mea Lupu Vasile, cel despre care-mi vorbise pe drum directorul stațiunii. Păi noaptea, pînă la ora 12, putem să lucrăm chiar mai bine la arat, decît în timpul zilei. Mai ales că ne-au stînjenit cîteva zile ploile, ne străduim să cîștigăm timpul pierdut, folosind fiecare minut bun de lucru. Acum, am venit aci numai să luăm masa la repezeală și să facem tractoarelor „o toaletă". Pe urmă, pornim din nou...

Am privit cu atenție ce anume operații făceau tractoriștii în cadrul „toaletei" de care vorbeau: controlau cu atenție cum sînt strînse dopurile de control, de scurgere și ungătoarele de la șasiu; completau nivelul de ulei în baia motorului și în corpul pompei de injecție de la filtrul de aer; completau nivelul apei din radiator; alimentau rezervorul cu carburanți; foloseau presa de gresat de mînă pentru a unge inelele de decuplare ale ambreiajelor de bord; controlau presiunea motorinei la manometre...

Citindu-mi pe față uimirea, șeful de brigadă Lupu Vasile mi-a spus:

— Munca de noapte, deși e făcută de aceiași tractoriști care lucrează și în timpul zilei, constituie un adevărat „al doilea schimb". De aceea fără îngrijirile acestea nici nu ne-am gîndi să pornim la lucru. Asta ne-ajută însă mult ca mașinile noastre să funcționeze cît se poate de bine; nici-un tractor din brigadă nu s-a defectat de la începutul verii, pînă acum. Iată, Lupu Vasile și-a îndeplinit planul în vară în procent de 141 la sută; iar din planul campaniei de toamnă, a făcut pînă acum mai bine de jumătate. Intreaga brigadă a realizat din planul acestei campanii aproape 60 la sută. N-am întîrziat aratul și însămînțatul nici măcar cu o zi, aici, la colectivă.

...Alături, tovarășul Gadola Mihai surîdea mulțumit, ca omul care constată că cele știute de el, despre cheia succeselor acestor vrednici mecanizatori, se adeveresc întocmai, pe teren.

ION DRINCU

Pe teme actuale: O problemă ce trebuie grabnic rezolvată

Am rămas surprins săptămîna trecută, pe cînd mă găseam la S.M.T. Caracal din regiunea Craiova, aflînd de la tov. inginer N. Constantin, mecanicul șef al stațiunii, că mecanizatorii de aici se gîndesc cu îngrijorare la vremea rea din iarna care vine. Intrebîndu-l de ce atîta grijă, inginerul a adăugat: „Pentru că stăm foarte prost cu construcția atelierului mecanic, unde va trebui să reparăm mașinile. Acoperișul este stricat și plouă înăuntru".

Tot de la tov. inginer Constantin am mai aflat de altfel că și la S.M.T. Corabia situația este asemănătoare.

Așa stînd lucrurile se pune întrebarea: au oamenii din aceste S.M.T.-uri dreptate? Da, vor răspunde în primul rînd tovarășii din Direcția generală S.M.T. și din Direcția generală a construcțiilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Numai că acest răspuns tovarășii din direcțiile respective îl dau de vreo doi ani. Mai precis, lucrurile se prezintă după cum urmează: La S.M.T. Caracal, de doi ani acoperișul atelierului mecanic este stricat. Conducerea stațiunii, printr-un referat, a arătat amănunțit ministerului că atelierul mecanic, cantina și alte construcții au fost prost executate. S-a aprobat deci stațiunii la fondul reparații, pe anul 1956, prin Banca locală de Stat, 45.000 lei. Direcția construcțiilor însă a uitat să facă demersuri la instituțiile respective ca S.M.T.-ului să i se repartizeze și materialul de construcție necesar (scînduri, carton asfaltat etc).

Zilele, lunile, apoi anul a trecut, iar repartiția de materiale tot nu s-a primit. Deci suma planificată pentru reparații n-a putut fi folosită. A venit apoi anul 1957. Ministerul și de data aceasta a aprobat suma necesară reparațiilor. De repartiția materialului, însă iarăși nu s-a îngrijit nimeni. Și iată acum și anul 1957 este pe sfîrșite. Iar reparațiile construcțiilor la S.M.T.-Caracal tot nu s-au făcut. Ca și în anul trecut, în anul acesta sumele planificate nu vor fi folosite de stațiune, iar mecanizatorii tot în condiții proaste vor lucra la reparatul utilajului agricol. Și ceea ce trebuie încă odată subliniat e că și în alte S.M.T.-uri pot fi întîlnite destule cazuri asemănătoare. Ce e deci de făcut? Cum se poate rezolva grabnic terminarea reparațiilor la construcții acum în prag de iarnă? Răspuns la această întrebare — dar nu formal — pot să dea firește organele competente din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Pînă la rezolvarea problemei noi mai adăugăm doar cîteva cuvinte „prinse" de la mecanizatorii S.M.T.-ului Caracal: „oare ce-ar zice tovarășii care se ocupă cu repartiția fondurilor materialelor de construcție și de întocmirea documentației tehnice dacă ar trebui să lucreze pe timp de toamnă sau de iarnă în niște birouri prin acoperișul cărora plouă sau ninge la fel ca afară?"

GH. BACIU

In regiunea Iași

Trebuie lichidat decalajul dintre arături și însămînțări

In regiunea Iași, muncile agricole de toamnă și îndeosebi însămînțările sînt mult rămase în urmă. Pînă zilele trecute, în regiune, deși se executaseră arături în procent de 45,2 la sută, nu fuseseră însămînțate decît 11,2 la sută din suprafețele planificate. De exemplu, în raionul Bîrlad au fost executate arături în procent de 31,3 la sută din planul campaniei de toamnă, iar însămînțări numai în procent de 6,7 la sută; în raionul Hîrlău s-a arat, ce e drept, mai bine de jumătate din suprafața planificată, dar nu s-a însămînțat decît 6,3 la sută din suprafețe. O situație asemănătoare poate fi întîlnită și în raioanele Huși, Iași și Murgeni. Chiar în raioane socotite „fruntașe" cum sînt Negrești, Pașcani, Tîrgul Frumos și Vaslui, unde s-au făcut arături pe mai mult din jumătatea suprafețelor ce urmează a fi însămînțate, însămînțările propriu-zise sînt mult rămase în urmă, procentul lor variind între 9,2 la sută și 6,5 la sută.

Cauza principală a decalajului ce s-a creat între arături și însămînțări trebuie căutată în tărăgănarea recoltatului culturilor tîrzii, nefolosirea atelajelor și mai ales în defectarea a numeroase tractoare ale S.M.T.-urilor.

La S.M.T.-urile Bogdănești, Zorleni, Crivești, Huși și altele, multe tractoare stau pe lîngă vagoanele de cîmp, deoarece defectîndu-se nimeni de la stațiune n-a mai venit să le repare. Așa stau lucrurile, de pildă, cu tractoarele brigăzii a 14-a de la S.M.T.-Huși, repartizate să lucreze în comuna Grumezoaia. Aci a venit, ce e drept, mecanicul controlor Vasile Borș de la stațiune, dar el a constatat numai că tractoarele „trebuie reparate" și a plecat. La fel au procedat și mecanicul de sector Gîlcă și inginerul Roșu, mecanicul șef. De asemenea, la S.M.T. Negrești din cauza neaprovizionării la timp a tractoarelor cu combustibil și defectării unor tractoare care au fost prost reparate, în unele comune arăturile și însămînțările au întîrziat mult. Așa s-a întîmplat, de pildă, în comunele Drăgușeni, Scînteia (comună complet cooperativizată) și altele.

Este necesar ca în cel mai scurt timp să fie lichidat decalajul existent între arături și însămînțări. In acest scop se impune ca serviciul regional S.M.T. să ia de îndată măsuri pentru repunerea în brazdă a tractoarelor defectate și aprovizionarea permanentă cu carburanți. Pe de altă parte, organele agricole de la raioane și comune au datoria să-i mobilizeze pe țăranii muncitori să elibereze grabnic terenurile de culturile tîrzii, să folosească din plin atelajele proprii și să asigure sămînța necesară.

I. ALEXANDRU

In gospodăriile de stat din regiunea Stalin

Numărul animalelor de producție poate să crească

(Continuare din numărul trecut)

Ing. GRIGORE CHIȘLEANU
Consilier la Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat

Insuficienta folosire a posibilităților existente în ceea ce privește asigurarea bazei furajere nu este însă singura cauză care a determinat slaba dezvoltare a creșterii animalelor în cele 11 gospodării agricole de stat din regiunea Stalin. La aceasta se mai adaogă și neutilizarea rațională a construcțiilor zootehnice.

In unele gospodării ca Saschiz, Sighișoara, Netuș, Slimnic și Sibiu bunăoară, sînt grajduri neîntrebuințate sau care sînt transformate în magazii.

Numai prin folosirea chibzuită a construcțiilor existente gospodăriile menționate ar putea să mărească efectivele de animale, după cum urmează: gospodăria Sighișoara cu 100 capete vaci, 200 scroafe cu o fătare de vară pe pășune și 2.000 oi; gospodăria Netuș cu 300 bovine mari, iar gospodăria Sibiu cu circa 100 vaci.

Dacă nu a existat preocupare în privința folosirii juste a spațiului de cazare, cu atît mai puțin au acordat atenție conducerile gospodăriilor amintite folosirii resurselor locale la executarea construcțiilor zootehnice. Asemenea materiale, în special lemnul, se găsesc din abundență în unele gospodării.

Printre posibilitățile nefolosite merită a fi amintite și cele pe care le are, de exemplu, gospodăria de stat Netuș, care, învecinîndu-se cu fabrica de brînză din comuna Netuș, putea să îngrașe un număr însemnat de porci cu produsele secundare ale acestei fabrici.

In sfîrșit, mai trebuie semnalat faptul că în mai toate gospodăriile este necunoscut sistemul de creștere a scroafelor cu o singură fătare pe vară, care se pretează minunat la întinsele pășuni de care dispun gospodăriile. Ținînd seama că acest fel de exploatare a scroafelor prezintă și avantajul că nu necesită decît construcții ce se pot realiza ușor din materiale locale ar fi o mare greșeală dacă pe viitor gospodăriile de stat nu vor da dezvoltarea cuvenită acestui sistem de creștere.

Se pot crește în plus peste 5.500 de vite mari

Din toate cele arătate mai sus, se desprinde, fără putință de tăgadă, concluzia că cele 11 gospodării de stat din regiunea Stalin, cercetate, au largi posibilități de a mări considerabil efectivele de animale pe care le cresc. De altfel, această concluzie se potrivește și altor gospodării din trustul gostat Stalin.

Pentru a scoate și mai bine în relief posibilitățile ce le are trustul Stalin în dezvoltarea creșterii animalelor este interesantă o comparație cu trustul gostat Iași. Judecînd după faptul că în primul terenul arabil reprezintă 43 la sută din suprafața agricolă, pășunile și fînețele 45 la sută și suprafața destinată pentru baza furajeră ocupă cca. 48.000 ha., pe cînd în ultimul aceste cifre sînt respectiv 74 la sută, 19 la sută și 23.000 ha — ar fi fost de așteptat ca numărul de U.V.M. din turma de bază la 100 ha să fie în trustul Stalin cu mult mai mare decît în trustul Iași. In realitate, ambele trusturi, deși au posibilități diferite, se situează la același nivel în ceea ce privește numărul de U.V.M. din turma de bază raportat la 100 ha teren agricol, și anume 15. Mai mult, valoarea livrărilor de produse animale raportată la un hectar de bază furajeră este în trustul Stalin în anul 1957 de 344,40 lei, pe cînd în trustul Iași de 409,50 lei.

Revenind la gospodăriile care au constituit obiectul studiului nostru cu privire la dezvoltarea sectorului lor zotehnic, din toate datele arătate și din altele pe care din lipsă de spațiu nu le-am mai amintit reiese că cele 11 gospodării au posibilități să mărească efectivele de animale, în medie, astfel: la vaci cu 80 la sută, la scroafe cu 380 la sută, la oi și mioare cu 226 la sută. Exprimat cu o singură cifră aceste gospodării pot crește cu cel puțin 5.545 U.V.M. din turma de bază.

Trebuie arătat că această sporire a numărului de animale se poate realiza cu posibilitățile de furajare și cazare existente, la acestea din urmă fiind necesar să se adauge adaptări minime și cîteva noi construcții.

Printre principalele măsuri pe care trebuie să le ia în acest scop cele 11 gospodării menționăm următoarele:

Cu privire la baza furajeră: folosirea integrală a suprafețelor producătoare de iarbă (pășuni, fînețe și livezi) și sporirea randamentului lor prin lucrări de curățire, drenare, îngrășare și amendare; însilozarea trifoiului și ierbii, operațiune mult mai economică decît pregătirea fînului.

Cu privire la creșterea efectivelor de animale: reținerea în întregime a tineretului bovin femel din gospodării pentru mărirea imediată a efectivului de vaci; extinderea la maximum a creșterii scrofițelor cu o singură fătare în vară pe pășuni; creșterea și îngrășarea pe pășuni a tineretului bovin și chiar a tineretului porcin pe lîngă taberele de vară ale vacilor de lapte și lîngă stînele de oi; recondiționarea animalelor colectate de către O.R.A.C.A. în cazul neacoperirii pășunilor cu animale proprii.

Cu privire la construcții: folosirea totală a construcțiilor existente, fie mari, fie mici; schimbarea destinației unor grajduri de porcine care sînt mari și friguroase și mai potrivite pentru tineret bovin; efectuarea unor modificări interioare la grajdurile existente pentru mărirea și folosirea mai economică a capacității lor.

Cu privire la unele măsuri generale: indicele de bază pentru stabilirea încărcăturii cu animale să fie producția de iarbă și nu cea de concentrate; în prima etapă sarcina conducerii gospodăriilor și a trustului gostat Stalin este de a ridica încărcătura zootehnică cel puțin la nivelul gospodăriei de stat Criț.

ANCHETA NOASTRĂ

Expozițiile agricole regionale

Unul din cele mai eficace mijloace de propagandă agricolă pentru sporirea producției vegetale și animale, prin răspîndirea rezultatelor cercetărilor științifice și aplicarea lor în practică, prin popularizarea experienței fruntașilor și a unităților fruntașe, îl constituie expozițiile agricole. Acestea au posibilitatea de a demonstra cît mai convingător superioritatea marii gospodării agricole socialiste, care dispune de uriașe posibilități de sporire a producției prin extinderea procesului de mecanizare și prin aplicarea întregului complex de lucrări agrotehnice.

Tematica expozițiilor agricole regionale trebuie aleasă cu grijă, acordîndu-se fiecărui sector și fiecărei ramuri de producție un spațiu mai mare sau mai mic, ținîndu-se seama de greutatea lor specifică și de perspectivele de dezvoltare în cadrul regiunii.

Este bine ca în pavilionul expoziției, la intrare, să fie amenajat un sector istoric în care să se prezinte prin grafice, fotografii, planșe ilustrate etc. linia ascendentă a dezvoltării agriculturii din regiune de-a lungul anilor. Un al doilea sector este necesar să fie închinat transformării socialiste a agriculturii. Aci se pot sublinia succesele dobîndite în munca de lărgire și consolidare a sectorului socialist, precum și producțiile sporite obținute de unitățile cooperatiste.

Trebuie ca un sector să fie rezervat și problemelor legate de mecanizarea agriculturii. De asemenea, producției vegetale și animale, precum și creșterii nivelului de trai material, social și cultural al oamenilor muncii, să li se acorde sectoare separate.

Din experiența anilor trecuți, lucrătorii noștri pe tărîmul propagandei agricole au tras o serie de prețioase învățăminte. În regiunea Constanța, de pildă, expoziția agricolă din toamna anului 1956 a fost bine organizată. Aci au fost prezentate interesante fotografii luate din teren și grafice explicative, iar exponatele așezate în așa fel încît să pună față în față recoltele bogate ale colectiviștilor cu cele ale individualilor. Totul forma o oglindă vie a progreselor făcute în ultimul timp de agricultura Dobrogei. Se poate spune cu tărie că succesul acestei expoziții a contribuit la grăbirea terminării cooperativizării în regiunea Constanța.

Asemenea expoziții bine concepute și organizate, cu o tematică vie, sugestivă și didactică, au fost deschise anul trecut și în regiunile Oradea, Stalin, București și altele. Din păcate însă, nu în toate regiunile li s-a dat atenția cuvenită acestui însemnat mijloc de propagandă agricolă.

Una din principalele lipsuri ce s-au manifestat cu prilejul organizării expozițiilor regionale a constat în faptul că nu s-au luat din timp măsuri pentru adunarea datelor documentare, a exponatelor fotografice. Totul a fost strîns și organizat în pripă, de mîntuială.

Nu s-a depus interes nici pentru o prezentare cît mai atractivă și mai bine gîndită a materialelor culese. În multe regiuni, de pildă, au fost expuse mostre din cele mai mari recolte obținute. Se arăta pe o tăbliță numele unității ce le-a dobîndit, cantitatea scoasă de pe un hectar și suprafața cultivată. Se neglija însă să se indice ceea ce era mai important: lucrările agrotehnice ce au fost aplicate pentru a smulge pămîntului o astfel de recoltă. S-au prezentat în expoziții grafice scrise cu litere prea mici, sau cu o tematică prea încărcată. S-au făcut uneori și împerecheri nefericite.

Organizatorii expozițiilor din această toamnă trebuie să dea mai multă atenție pregătirii lor. Să aibă grijă ca problemele prezentate să fie susținute de un bogat material faptic, atît documentar cît și prin exponate. Dacă se prezintă, de exemplu, metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat și foloasele aplicării ei, nu-i suficient să prezentăm o singură fotografie cu un aspect de muncă, ci trebuie redat întregul complex de lucrări legate de metoda respectivă, cum și rezultatele obținute prin aplicarea metodei.

Se obișnuia pînă acum, ca în sectorul mecanizării agriculturii activitatea S.M.T.-urilor din regiune să fie prezentată ținîndu-se seama doar de bilanțul realizat. Este bine ca pe viitor să se aibă în vedere și rolul S.M.T.-ului ca organizator al producției agricole, deci realizările stațiunilor de mașini și tractoare să fie apreciate și în funcție de recoltele dobîndite de unitățile deservite.

Datele prezentate în expoziție trebuie alese cu grijă. Să nu fie încărcată partea documentară cu cifre ce nu spun mare lucru despre realizările regiunii, ci să fie preferate acele care scot în evidență succesele dobîndite în urma aplicării diferențiate a agrotehnicii, a metodelor înaintate și a experienței fruntașilor.

Deseori fruntașii recoltelor bogate au fost prezentați printr-o simplă fotografie, sub care era scris numele. Nu se spunea un cuvînt despre succesele lor, despre metodele pe care le-au folosit. Și ceea ce este mai grav, s-a neglijat recomandarea dată de minister ca acești fruntași să fie folosiți în munca de ghid, ca ei înșiși să explice grupurilor de vizitatori cum au muncit pentru a obține recolte sporite.

O grijă deosebită trebuie acordată prezentării întreprinderilor industriale ce folosesc materii prime din agricultura regiunii, precum și activității institutelor de cercetări științifice.

Organizînd expoziții regionale atractive și cu un conținut bogat, luptînd pentru înlăturarea lipsurilor ce s-au manifestat în anii trecuți, vom contribui la progresul tehnic al agriculturii, la convingerea țărănimii muncitoare că singura cale ce duce spre producții sporite, spre belșug și bunăstare, este cea a muncii în comun, pe mari suprafețe, cu mijloace mecanizate.

ION GOJA

Aplicarea experimentală a sistemului de salarizare îmbunătățit

Cîteva observații

În cadrul S.M.T.-urilor din regiunea București, se aplică experimental două forme ale sistemului de salarizare îmbunătățit și anume: în regie, la 4 S.M.T.-uri și în acord simplu la 36 S.M.T.-uri.

Pentru urmărirea rezultatelor aplicării sistemului de salarizare îmbunătățit s-au constituit comisii de coordonarea și conducerea lucrărilor, completate cu delegați ai organelor sindicale, precum și cu muncitori fruntași cu o experiență bogată în producție, ingineri, tehnicieni și specialiști, delegați de muncitori. Aceste comisii informează periodic conducerile stațiunilor despre rezultatele pozitive sau negative ale aplicării sistemului de salarizare îmbunătățit.

Din analiza informațiilor primite pînă în prezent de la S.M.T.-uri, s-a constatat că în general sistemul de salarizare îmbunătățit, care se experimentează de la 1 aprilie a.c., a dus la o intensă cointeresare a muncitorilor, contribuind astfel la realizarea și depășirea sarcinilor de plan.

Sistemul de salarizare și premiere îmbunătățit prezintă avantajul că este simplu și ușor de înțeles, dînd posibilitate fiecărui muncitor să-și calculeze singur cîștigul zilnic. Totodată, el satisface în mai mare măsură nevoile materiale ale muncitorilor, acordîndu-se un salariu sporit chiar în perioadele cînd muncitorul nu lucrează direct în producție. Salariul tarifar acordîndu-se după vechime, muncitorii luptă cu avînt pentru rentabilitatea unității lor.

Acestea ar fi pe larg unele din aspectele pozitive ale sistemului de salarizare îmbunătățit.

Tot din analiza rapoartelor primite de la unități se constată însă și necesitatea luării unor măsuri care să ducă la îmbunătățirea cît mai completă a sistemului de salarizare îmbunătățit. Astfel, se constată că evidența lucrărilor de la brigăzi este în general slabă, din cauza măririi numărului de tractoare la o brigadă (6-9 tractoare). Șeful brigăzii nu mai are timpul necesar pentru măsurarea și recepționarea lucrărilor executate de tractoriști, iscîndu-se astfel uneori neînțelegeri și litigii între beneficiari și S.M.T.

Tariful de plată stabilit pentru treierat este prea mic. Aceasta face ca și cîștigurile realizate pe perioada treieratului să fie inferioare cîștigurilor încasate în perioada altor lucrări agricole. Pe de altă parte tarifele stabilite pentru lucrări mai grele ca: semănat, prășit, etc., sînt mici și nu se ridică la nivelul celorlalte lucrări, cu atît mai mult cu cît pentru executarea acestora este nevoie de muncitori cu o pregătire profesională mult mai ridicată. Deci, executarea acestor lucrări nu este atimulativă.

Mai trebuie subliniat că regulamentul de aplicare a sistemului de salarizare îmbunătățit nu stabilește precis formalitățile ce trebuie întocmite la plata primei de termen optim pentru semănat, precum și cine este în măsură să dea avizul că lucrarea respectivă a fost făcută în termeni optimi.

De asemenea nu se cunoaște precis ce premii se pot acorda pentru economiile de combustibil șefilor de brigadă și pontatorilor-alimentatori, precum și felul combustibilului pentru care se acordă premii (motorină, benzină, ulei etc.).

Aspectele pozitive și negative ale sistemului de salarizare îmbunătățit sînt multiple. Am dat aci numai cîteva exemple, urmînd ca la analiza lor de către comisiile de coordonare respective să se găsească soluții practice, ca sistemul de salarizare ce se va definitiva în 1958 să lichideze toate laturile negative, devenind atît un stimulent pentru creșterea continuă a productivității muncii, cît și o justă retribuire a muncitorilor, după gradul lor de calificare și vechime.

Ing. CEZARA ILIESCU

Cîntăreții din Obreja

Pînă nu de mult, comuna Obreja din raionul Caransebeș era o comună ca oricare alta. Dar iată, într-o bună zi, Petre Pilu, directorul căminului cultural, a luat inițiativa să aducă pe scena căminului vechile jocuri și cîntece bănățene, aproape uitate în satul lor.

N-a căutat însă, să facă lucrurile de unul singur, — deși este și el un talentat și experimentat folclorist al Banatului, ci s-a sfătuit cu bătrînii satului. Și, bineînțeles, a apelat în mare măsură la tinerii talentați din comună. Dintre aceștia, unul este Trandafir Băilă, solist din fluier, în vîrstă de 18 ani, care a avut fericitul prilej să-i fie imprimate cîntecele și pe bandă de magnetofon.

Un alt solist, plin de talent, care cîntă cu pasiune la saxofon, la frageda-i vîrstă de 12 ani, este Remus Bistrița...

Iar dacă se întîmplă să-i auzi pe toți acești cîntăreți „vestiți", ai sta locului să-i asculți mereu.

V. HAMAT
corespondent

LA COOPERATIVA

De la o vreme, la magazinul de centru al cooperativei de consum din Frumușani mușterii nu se mai termină.

Vasile C. Vasile, gestionarul, nu-și mai vede capul de treabă. Ziulica întreagă măsoară, cîntărește, împachetează, se cațără pe rafturi după baloturile de stofe, pînzeturi, finețuri. E firesc să fie așa. Răcoarea dimineții, zgircenia cu care își împarte soarele dogoarea, posomorala cerului și cîrdurile de cocori care se rotesc tot mai des prin văzduh au adus zvonul anotimpului rece. Docul, stamba, covercotul și sandalele de vară și-au pierdut căutarea.

Gospodarii satului au început să desfacă lăzile și să scoată de acolo sumanele, pantalonii groși de aba, căciulile, cismele... Dar cei care nu le au? Desigur că trebuie să și le procure. Și cooperativa din sat, bine aprovizionată le pune la dispoziție cele necesare pentru sezonul rece.

Însemnări

Tînăra Ioana Dobre, de pildă, a venit la cooperativă să-și cumpere o rochie călduroasă. Nea Vasile, gestionarul, i-a întins pe tejghea cîteva baloturi de barchet. Ioana, le-a luat pe rînd, le-a măsurat cu privirea, a înfășurat materialul pe corp să vadă „cum îi șade" și a găsit că-i „stă de minune" cu un material albastru-înflorat. Gata, s-a decis. Din ăsta ia. L-a rugat pe nenea Vasile să-i taie trei metri. Trei metri i-a tăiat gestionarul.

La rînd a venit Mihai Iordache. Pe el nu îmbrăcămintea sau încălțămintea l-au mînat către cooperativă. Din astea are — slavă domnului — că și-a cumpărat mai dinainte. Altceva ar vrea... Gîndindu-se cît de lungi sînt nopțile de iarnă și cît de plictisitor e să n-ai ce face în lungul serii, s-a hotărît să-și ia și el o „drăcovenie" d-aia care cîntă. Oricum — așa după cum spunea el — e mai plăcut să asculți „Sîrba popii" sau „Perinița" decît să te culci o dată cu găinile și să-ți rupi gîtlejul sforăind. Gestionarul i-a adus un aparat de radio mare, frumos. Lui Mihai Iordache nu-i pare rău de cei 1.100 de lei pe care i-a dat.

Iată-l și pe moș Gheorghe Naciu. Iute ca o sfîrlează, a intrat în prăvălie, cu pălăria pe creștetul capului, cu o codiriște de bici în mînă. Se vede treaba că-l aștepta căruța afară.

— Băi Vasile, da' la tine aici e marfă ca la magazinul ăl mare din București, i se adresă el gestionarului, în timp ce sfredelea cu privirea rafturile magazinului.

— Păi de ce să nu fie, nea Gheorghiță? Nu tot orașul ne trimite și nouă marfă? O să vină vremea cînd o să deschidem și noi o „Romarta" în sat. Atunci o să-ți îmbraci baba numai în mătăsuri — șugui gestionarul.

— O s-o îmbrac Vasilică, tată, că merită. A muncit pe deșelatele o viață întreagă. De acum, m-am jurat că o îmbrac să-ți fie drag cînd o vezi. Și aci e de unde să alegi. Că rafturile sînt pline de țesături.

Sfătos cum e, moș Gheorghe s-a luat cu vorba. Uitase de căruță. Nechezatul unui cal l-a amintit însă că trebuie să plece. Gestionarul i-a măsurat un metru și jumătate de stofă pentru pantaloni și o jumătate de metru de pînză; pe semne pentru buzunare și betelie. Moș Gheorghe n-a uitat să ceară și de 2—3 „franci" bomboane. Să-i bucure o leacă și pe neastîmpărații ăia de nepoți.

— Vezi, ai grijă Vasilică, că o să trimit și pe babă să-și ia rochie. Să dai ceva „lux", strigă moș Gheorghe din ușa prăvăliei.

V. POMPILIU

La noi în comună

Cu ani în urmă, țăranii muncitori din Țiream, raionul Carei, regiunea Baia Mare, duceau o viață de mizerie. Ei erau lipsiți de cele mai elementare drepturi și exploatați de grofii din familia Kardi și mai apoi de chiaburi ca: Santoai Krucz, Stefan Nicu și alții.

Acele vremuri sînt acum amintiri urîte ale trecutului. Țăranii muncitori romîni și maghiari de la noi se mîndresc cu multe realizări obținute în anii regimului de democrație populară. Aproape în fiecare seară, ei se string la căminul cultural unde pregătesc programe culturale sau joacă șah, tenis de masă și citesc diferite cărți și ziare. De altfel, căminul cultural s-a dovedit mult prea mic în ultimul timp. De aceea, încă în anul acesta se va construi un nou cămin mai încăpător, cum încă nu există în nici o comună din raion.

De cîțiva ani în comuna noastră există și cinematograf, unde sînt prezentate diferite filme de 4 ori pe săptămînă. Filmul „Iartă-mă", rulat de curînd, a fost vizionat de peste 1.000 de spectatori.

Mobilizați de comuniști, țăranii muncitori din comună au contribuit prin autoimpunere și muncă voluntară și la construirea unei uzine electrice. Astăzi, în întreaga comună arde „lampa lui Ilici". Mai trebuie să arăt însă că și sănătății oamenilor, statul nostru democrat popular îi acordă toată grija. Dacă sub regimurile trecute în caz de boală oamenii trebuiau să bată drumurile tocmai pînă la Carei, azi avem în comună un dispensar medical modern cu personal sanitar corespunzător. Tot aici există și o casă de nașteri. Femeile țăranilor muncitori nu mai nasc pe cîmp sau acasă, în condiții neigienice.

La cele două școli elementare din comună predau azi lecții 13 învățători care îi învață cu drag pe cei peste 200 de elevi.

Numeroși tineri, după ce termină cursurile școlii elementare, urmează școli medii și superioare. Este destul să arătăm că în regimul democrat popular, din comuna noastră s-au ridicat peste 30 de învățători, 10 ofițeri, 5 ingineri, 7 zootehniști, mulți tractoriști și personal tehnic C.F.R. Patruzeci de tineri se află azi la școli medii și unii chiar la facultăți.

Cu cîțiva ani în urmă, mai mulți țărani muncitori au hotărît să rupă definitiv cu trecutul. De aceea, ei s-au unit în gospodăria colectivă „Înfrățirea". Muncind pămîntul mai bine, în fiecare an colectiviștii din Țiream obțin recolte bogate.

Și acestea sînt doar cîteva din realizările pe care țăranii muncitori din Țiream le-au obținut sub conducerea înțeleaptă a partidului.

VASILE POP
corespondent

Un mijloc de sporire a producției de ouă și carne de pasăre

Creșterea păsărilor în regiunea Timișoara se prezintă azi, mai cu seamă în sectorul individual, sub forma unui adevărat mozaic de rase locale țărănești, care dau producții scăzute de ouă și cu greutăți corporale foarte mici; în schimb aceste rase sînt adaptate climei locale.

Față de această situație, Stațiunii experimentale zootehnice Pădureni i s-a trasat încă din anul 1952 sarcina de a crea o rasă de găini cu o greutate corporală mai mare și cu o producție de ouă superioară, capabilă în același timp să suporte bine condițiile naturale din Banat.

Cercetătorii stațiunii au căutat să se achite cu cinste de această sarcină. Încă din 1952 a fost format la stațiune, în condiții de mediu ameliorat, (hrană, adăpost, îngrijire) un lot de găini locale cumpărate din comunele din jur. Aceste găini locale au fost apoi încrucișate cu cocoși de rasă Rhode-Island, iar produșii rezultați s-au încrucișat între ei.

În cursul anului 1952 a și fost obținută prima serie de metiși asupra cărora au început lucrările de selecție și controlul producției, comparativ cu al raselor de origine. Ulterior, operațiile de selecție și controlul producției au fost făcute și pe produșii rezultați din încrucișarea metișilor între ei.

Redăm în cele ce urmează cîteva din rezultatele acestor cercetări comparative:

În primul rînd ținem să arătăm că procentul de ecloziune relativ (numărul de pui scoși din 100 de ouă introduse la incubator) a fost la găinile din rasa Rhode-Island de 66 la sută, la cele din rasele locale de 67 la sută, iar la metișii obținuți de 72,5 la sută.

Greutatea medie a tineretului la vîrsta de 6 luni a fost la Rhode-Island de 1,575 kg. la metiși de 1,634 kg. iar la metișii încrucișați de 1,820 kg.

Producția de ouă pe cap de găină furajată într-un an avicol a fost de 89,8 buc. la rasa Rhode Island, de 75,8 buc. la găinile locale și de 111,17 buc. la metiși.

Ca producții record s-au înregistrat la găinile Rhode 188 ouă, la cele locale 172 ouă, iar la metiși 207 ouă.

Greutatea medie a ouălor a fost la Rhode-Island de 54,9 gr. la locale 52,5 gr și la metiși 54,89 gr.

Din populația de metiși rezultați s-au selecționat numai exemplarele negre complet, sau negre cu gîtul roșu, cu creasta simplă dințată și cu temperamentul vioi. Aceste exemplare constituie în prezent populația de păsări a stațiunii.

Așa dar, din cercetările întreprinse de stațiune pînă acum reiese clar că producția de ouă a găinilor metișe este mult superioară găinilor din rasele originare; de asemenea, mortalitatea găinilor metișe este mai redusă decît a găinilor Rhode.

Un grup de găini negre de Pădureni scoase pe miriști cu ajutorul coteţelor mobile.

Pe baza rezultatelor obținute se constată că rasa de găini Rhode-Island este mai puțin productivă în regiunea Timișoara decît în alte zone ale țării, ea menținîndu-se mai greu în stare pură și înregistrîndu-se pierderi mai mari prin mortalitate. Ca atare, stațiunea recomandă în viitor pentru regiunea Banatului selecția de linii productive din găinile locale și încrucișarea lor cu cocoși din rasa Rhode.

De altfel în unele gospodării agricole colective din regiune a și început acțiunea de răspîndire a acestei găini metișe prin intermediul stațiunii de incubație din Deta, căreia stațiunea noastră îi livrează ouăle necesare. S-a putut observa de asemenea că această găină metișă este bine primită de către crescătorii de păsări din Banat, fapt ce constituie cea mai bună răsplată a muncii migăloase depusă de cercetătorii noștri.

Ing. zoot. BOLCAS ALEXA
de la Stațiunea experimentală zootehnică Pădureni — regiunea Timișoara

Un lot zootehnic bine gospodărit

Prin grija comitetului executiv al sfatului popular din comuna Glăvănești, lotul zootehnic în suprafață de 31 de ha a fost lucrat anul acesta cu multă hărnicie.

Recoltîndu-se numai 24 hectare s-a obținut pînă în prezent 55.459 kg. furaje din care: lucernă 34.447 kg., borceag 3.000 kg., porumb furajer 4.100 kg., dughie 5.320 kg. fîn natural 3.992 kg. și 4.600 kg paie, de orz și ovăz.

În afară de furajele arătate mai sus, s-au însilozat și 2.100 kg de porumb. De asemenea s-a mai obținut și o cantitate de 7.744 kg. cereale boabe din care ovăz 4.845 kg. orz 2.125 kg. borceag 774 kg. și 300 kg lucernă de sămînță.

În prezent, de pe lotul zootehnic mai sînt de recoltat 6 ha cu porumb, care promite o recoltă destul de frumoasă, și 2 ha cu sfeclă furajeră.

Un merit deosebit în realizarea acestor însemnate producții îl are tov. Stîngă Gheorghe, administrator al fondului zoopastoral, care gospodărește cu grijă lotul zootehnic.

HORINCEANU NICOLAE
corespondent

CREȘTE NIVELUL DE TRAI AL MECANIZATORILOR

CASE NOI

Datorită aplicării noului sistem de salarizare, care constituie un puternic stimulent în vederea creșterii productivității muncii, mecanizatorii de la S.M.T. Făcăeni, regiunea Constanța, au obținut în ultimele luni cîștiguri cu mult mai mari față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Iată numai cîteva exemple care vin să confirme cele de mai sus. De curînd nu departe de sediul S.M.T.-ului au fost terminate construcțiile a patru case frumoase. Una dintre ele aparține combinerului Oleanu Gheorghe, alta mecanicului Melnic Ioan, alta tractoristului fruntaș Alexe Niculae. Folosind și credite acordate de stat, cei trei mecanizatori au reușit să construiască aceste case și să le utileze cu instalațiile necesare, numai în cîteva luni.

Alți 8 mecanizatori, printre care: Scîntee Constantin, Piscoci Constantin, Tomulescu Ion, Vîșoiu Ion și alții, își termină luna aceasta case noi. Dar nu numai atît. Mai bine de trei sferturi din muncitorii S.M.T.-ului și-au cumpărat biciclete. Mecanizatorii Badea C-tin, Pandelică Ion și mulți alții au acum aparate de radio și acordeoane. Cu sprijinul stațiunii, majoritatea muncitorilor din S.M.T. au introdus în locuințele lor instalație de lumină electrică. De altfel, S.M.T.-ul Făcăeni a prelungit rețeaua de radioficare atît în comuna Făcăeni cît și în satul Progresul.

În stațiune există un club cu o bibliotecă frumoasă, de unde numeroși mecanizatori împrumută cărți literare și tehnice.

Toate acestea dovedesc, fără putință de tăgadă, că nivelul mecanizatorilor crește neîncetat, că ei duc azi o viață de lumină și bunăstare.

C. FRINCU
corespondent

Știți de unde vine numele podgoriei Nicorești?

Se zice că după bătălia de la Canțalarești (Podul Înalt) Ștefan cel Mare, în fruntea oastei sale de viteji a poposit pe dealul ce se află în apropierea comunei Tăpăldu de azi, de prin părțile Tecuciului.

Ca primă răsplată pentru vitejia lor, domnul a poruncit paharnicului să împartă tuturor oștenilor, de la cel mai mic pînă la cel mai mare, cîte o stacană cu vin de Cotnar din butiile ce însoțeau convoiul domnesc. Auzind una ca asta, paharnicul se făcu mic de tot și, mai mult bolborosind, spuse măriei sale că butiile sînt aproape goale. Domnul se încruntă și răstindu-se la paharnic, îi porunci:

— Și atunci să-mi găsești vin, din pămînt, din iarbă verde, de unde o ști.

Hatmanul Nicoară, comandantul oștilor din ținuturile de margine ale Moldovei, aflînd cele întîmplate, se înfățișă înaintea lui Ștefan cel Mare, zicîndu-i:

— Măria Ta, oștenii vor avea de îndată vin, din belșug.

După cîteva ceasuri, hatmanul se întoarse în tabără cu butiile pline ochi, cu un vin roșu, gustos, și parfumat, care plăcu foarte mult atît măriei sale și boierilor cît și oștenilor.

Drept răsplată pentru fapta vrednică a hatmanului, Ștefan cel Mare porunci ca satul Policiu de unde fusese adus vinul să poarte numele Hatmanului Nicoară.

Și de atunci satul acela se cheamă Nicorești.

S. IANCU

SATIRA

Două temelii...

Deunăzi, am fost pe la Caransebeș. Cum umblam eu cu treburi pe la sfatul popular raional, sfădindu-mă cu niște birocrați de acolo, îl auzii pe sală pe un om strigîndu-i altuia: „Vii mă și tu la noi, la Malu, la serbarea aia? Că avem și piesă de teatru la căminul cultural. Or să vină oameni din toate vecinătățile"...

A doua zi, avînd niște treburi pe la Malu, îmi zisei: Ce-ar fi să mă abat și eu pe la căminul cultural, să stau nițel la serbare? Și îl întrebai pe un țăran unde vine căminul și ce serbare e acolo? Întrebasem cu vorbă bună, de aceea nu pricepui de ce omul făcu niște ochi mari la mine, speriat, de parcă-l împunsesem cu un bold: „Care cămin bre? Ori mă iei la vale?". „Nu, neică, zisei, că eu mai am treabă și în comună, la Crîjma. Și într-acolo, cum știi, tot urci la deal, n-o iei la vale". „Vorbă să fie, îmi răspunse omul. Atunci cum de mă întrebi de căminul cultural, cînd știi ce e?".

Deoarece însă eu mă încăpățînam că vreau să-mi arate căminul, omul se mai uită încă odată la mine, bănuitor, și îmi răspunse parcă nițel înfricoșat: „Vino, bre, să-ți arăt"...

Eu, bineînțeles, îl urmai, cu toate că din priviri însoțitorul meu grăise cam așa: „Cu ăsta mi-am găsit beleaua. Să-i fac pe plac, că ia te uită ce mai baltag are în mînă"...

Peste vreun sfert de ceas, ajunserăm în mijlocul satului. Îmi rotii cu privirile în jur, dar nu văzui decît o temelie în formă de dreptunghi, iar pe alături niște grămezi de cărămidă spartă și risipită.

„Acu', vrei dumneatale să mă duci cu preșu', îi spusei însoțitorului meu. Unde-i căminul și serbarea?". Păi uite, cu ăsta de care zisesi, ne duc și pe noi cei de la sfatul popular, făcu necăjit omul. Noi parcă de ce ne plîngem la raion de vreo doi ani? Temelia căminului cultural, cum vezi, a fost ea pusă. Dar atît. Poate ar putea să vă spuie tov. Drăghici Zamfir, secretarul de la sfatul popular, mai multe.

Plecai dară în comună la sfatul popular. Dar secretarul nu era acolo, că obișnuiește să vie rar și să stea puțin. Îmi veni atunci o ideie. Să știi că omul cela de la raion mi-o fi vorbit de căminul cultural de aci, din comuna Crîjma, nu de vreunul din satul Malu, ce ține de comună. De aceea îl întrebai pe un alt sătean, unde se ține... serbarea? Adică unde-i căminul cultural? Dar ciudat lucru: și acesta mă privi aidoma cu cel care mă însoțise în satul Malu. Încît începui să mă uit la mine însumi: nu cumva sînt mînjit de noroi pe haine încît sperii oamenii? Cînd mă convinsei că nu, îl rugai încă odată să-mi arate căminul. „Vino, bre, după mine, să vezi, îmi zice acela, dacă văzu că nu mai scapă de mine".

Și iar ajunserăm în centrul comunei. Dar în loc de cărămizi, aci, alături de o altă fundație, dădui peste niște... mormane de piatră.

„Bine dar căminul? făcui eu scos din pepeni, de data aceasta. Aflasem că azi se dă aci o piesă, e serbare, jocuri și cînd colo"...

Abia atunci omul se lumină la față: „Să știți că acela despre care ziceați a fost tot un om din comuna noastră. O fi tras cu urechea. Și a auzit că veniți încoa. D-aia a pomenit de cămin. Să vadă și alții din alte părți unde-s bănișorii noștri din autoimpunere. Că uite, așa stau cărămizile și pietrele pentru construcție de vreo doi ani. De jucat joacă ei fetele și flăcăii, nu zic nu. Dar joacă la horă, în uliță, nu și pe scena căminului, cum ar trebui.

Mi-am însemnat toate cele spuse de oameni, cu gînd ca la întoarcerea la raion să le spun și tovarășilor de acolo ce-am văzut în satul Malu și în comuna Crîjma.

Că mă gîndii așa: acum, că s-apropie noiembrie, n-o să mai fie vreme anul ăsta să se mai ridice căminele plănuite. Dar cel puțin cei din conducerea raionului Caransebeș să ridice de pe scaune pe cei care au avut ca sarcină să termine construcția căminelor culturale și pe care ei le-au lăsat în paragină. Ca măcar să vadă cu ochii lor ce s-a ales din pietrele și cărămizile aduse la Crîjma. Și dacă acelea au crăpat în bucăți, să le crape și lor obrazul de rușine!

ION DRUMEȚU
pt. conformitate
AL. RAICU
după o corespondență de
H. VICHENTIE

ȘI UMOR

În plină campanie

În comună ne-a sosit,
reparat și dichisit,
un tractor frumos vopsit.
— Cu așa tractor, măi frate,
vom ara pe săturate.

Dar la cîmp, a doua zi,
cum porni se și opri,
semănînd în urma lui
cîte-o șaibă, cîte un cui
și-alte piese mari și mici:
— Ei, măi frate, ce mai zici?

— Nu tot ce-i vopsit frumos
Poate fi și de folos!

PETRE POPA

Proverbe mongole

Măgarului și urechile-i sînt grele.

Orbul n-are nevoie de felinar.

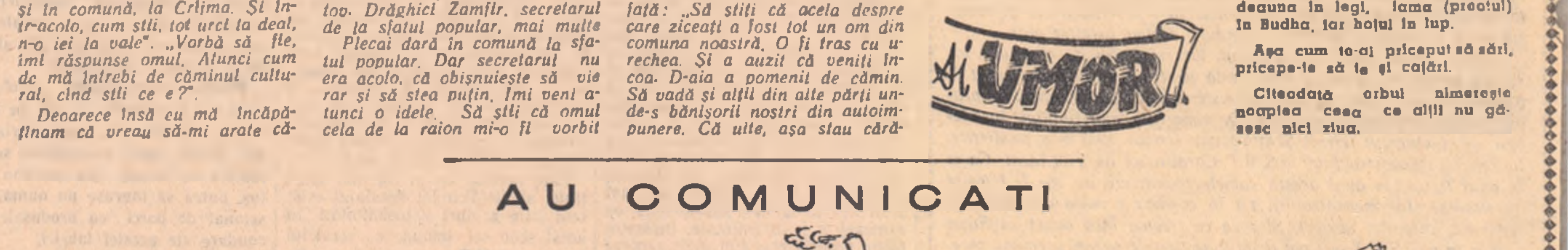
Prostul se crede mai sus decît cerul.

Funcționarul se încrede întotdeauna în legi, lama (preotul) în Budha, iar hoțul în lup.

Așa cum te-ai priceput să sări, pricepe-te să te și cațări.

Cîteodată orbul nimerește noaptea ceea ce alții nu găsesc nici ziua.

AU COMUNICAT

— Trebuie să meargă, băieți, că doar am comunicat că n-avem nici un tractor defect!!!

Desen de M. CLAUDIU

RITMUL COOPERATIVIZĂRII în regiunea ORADEA poate fi grăbit

Invăţămintele unei sesiuni

Transformarea socialistă a agriculturii a fost principala problemă luată în discuţie de cea de a 6-a sesiune a Sfatului popular regional Oradea. Sesiunea, pe baza referatului comitetului executiv, prezentat de tov. Bolojan Victor, preşedintele Sfatului popular regional, a analizat felul în care a fost dus la îndeplinire planul de măsuri cu privire la cooperativizarea agriculturii şi a adoptat măsurile corespunzătoare.

Sectorul socialist-cooperatist creşte şi se dezvoltă

Sesiunea a constatat că în perioada care a trecut de la adoptarea planului de măsuri cooperativizarea agriculturii a progresat în mod simţitor. In prezent, în regiunea Oradea cele 114 gospodării agricole colective, 6 cooperative agricole de producţie cu rentă şi 342 de întovărăşiri agricole cuprind 21 la sută din totalul familiilor ţărăneşti şi 15,7 la sută din suprafaţa cooperativizabilă a regiunii. Din primăvara lui 1956 pînă în prezent, în unităţile agricole socialiste — vechi sau nou înfiinţate — au intrat 21.702 familii de ţărani muncitori cu 44.687 ha de pămînt. Remarcabile sînt rezultatele obţinute în regiunea Oradea în privinţa dezvoltării majorităţii gospodăriilor colective existente. Anul acesta gospodăriile colective din Oradea au obţinut cea mai ridicată medie pe ţară la recolta de grîu, (1.656 kg la ha). In 1956 gospodăriile colective din această regiune au realizat indici foarte preţioşi în producţia animalieră, au ocupat locul III pe ţară în privinţa producţiei-marfă de lapte de vacă şi locul II în privinţa producţiei de lînă pe cap de oaie. Dezvoltînd diferite ramuri de producţie agricolă, gospodăriile colective din regiunea Oradea şi-au mărit în 1956 veniturile băneşti cu 7 milioane lei faţă de 1955. Fondul de bază al gospodăriilor colective a fost la 31 dec. 1956 în medie de 109.958 lei pe 100 ha teren agricol, adică cu 17.301 lei mai mare faţă de anul precedent.

Succesele acestea au putut fi obţinute datorită aplicării unor metode rodnice de muncă. In această perioadă au funcţionat în regiune un mare număr de colective de muncă formate din specialişti agricoli, activişti de partid şi de stat pentru sprijinirea gospodăriilor colective existente. Intr-o serie de raioane ca Salonta, Criş, Ineu etc au fost alcătuite colective de agitatori, cuprinzînd şi-un mare număr de colectivişti, întovărăşiţi, deputaţi în sfaturile populare, învăţători care au desfăşurat o intensă activitate de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori. La căminele culturale şi în şcoli au fost organizate în această perioadă aproximativ 22.000 de conferinţe despre superioritatea marii agriculturi socialiste, despre statutul diferitelor tipuri de cooperative de producţie.

Trecînd în revistă succesele realizate, sesiunea a constatat însă existenţa unor lipsuri importante în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. Sesiunea a constatat că ritmul cooperativizării în agricultură este încă nesatisfăcător.

Exemplul raioanelor Criş şi Salonta

Din referatul prezentat şi din discuţii a reieşit că raionul Salonta şi, îndeosebi, Criş au obţinut rezultate pilduitoare în lărgirea sectorului cooperatist. Astfel, cele 22 de gospodării agricole colective, 3 cooperative de producţie cu rentă şi 48 de întovărăşiri din raionul Criş cuprind 12.616 familii de ţărani muncitori cu 34.818 hectare pămînt. In perioada care a trecut de la adoptarea planului de măsuri privind cooperativizarea agriculturii, în unităţile agricole socialiste au intrat 9.881 de familii de ţărani muncitori cu 26.134 ha. In cuvîntul său, tov. Zsori Iosif, preşedintele sfatului popular raional Criş, a subliniat importanţa unor metode bune folosite în munca de cooperativizare. Un mare rol l-au avut şi-l au în raioanele Criş şi Salonta adunările populare, la care se discută problema cooperativizării, şi în cadrul cărora mulţi ţărani muncitori se hotărăsc să pornească pe calea agriculturii socialiste. Deputaţii sfaturilor populare din aceste 2 raioane exercită o influenţă pozitivă asupra celorlalţi ţărani muncitori fiindcă ei au fost primii care s-au înscris în diferitele tipuri de cooperative de producţie. In aceste două raioane şi îndeosebi în raionul Criş s-a aplicat pentru prima oară în regiune metoda antrenării unui mare număr de agitatori din comune în munca de lămurire. „Un freamăt a cuprins întreaga comună, pe fiecare om îl auzeai vorbind numai despre cooperativizare", relata în sesiune tov. Maghiar Gheorghe, deputat în circumscripţia nr. 82 şi preşedintele gospodăriei colective din Şimand, vorbind despre munca celor peste 100 de agitatori locali, colectivişti şi întovărăşiţi care au activat în comună. Nu e de mirare că într-un răstimp scurt au mai cerut să fie primiţi în gospodăria colectivă 32 de familii, iar în întovărăşire aproximativ 700 de familii. Tov. Maghiar Vasile preşedintele gospodăriei colective din Batăr, raionul Salonta, a vorbit despre o altă metodă importantă şi demnă de amintit: sprijinul dat de către colectivişti pentru organizarea unor noi gospodării colective în comunele şi satele învecinate. In felul acesta, colectiviştii din Batăr au contribuit la înfiinţarea gospodăriilor colective din satele Ripa şi Mociar, a cooperativei de producţie cu rentă din Cociuba, cei din Grăniceri la lărgirea sectorului cooperatist în comunele Pilu şi Vîrşand etc. In multe comune din raionul Criş cum sînt Nădab, Vîrşand, Zerind etc. este demn de semnalat faptul că sfaturile populare au desfăşurat cu succes munca de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori, fără să ceară sprijinul cadrelor de la raion.

Luînd cuvîntul în cadrul concluziilor la dezbaterile sesiunii, tov. Fuciu Marţian, secretar al Comitetului regional de partid Oradea, a subliniat importanţa extinderii pe tot cuprinsul regiunii a metodelor juste şi verificate în practică de către raioanele Criş şi Salonta. Vorbitorul a insistat însă şi asupra sarcinii care stă în faţa organelor agricole din raionul Criş, de a face totul pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din raion, care încă luptă cu multe greutăţi.

Mari posibilităţi nefolosite

Raioanele Oradea şi Secueni, datorită solului şi condiţiilor climaterice favorabile, dau o însemnată parte a producţiei agricole din regiune. Cu atît mai îmbucurătoare sînt progresele obţinute în aceste 2 raioane de către majoritatea gospodăriilor colective şi a multor întovărăşiri agricole. Anul acesta, de pildă, gospodăriile colective din raionul Oradea au obţinut în medie la grîu, 2.007 kg la hectar, iar cele din raionul Secueni 2.117 kg. In raioanele Oradea şi Secueni mulţi ţărani muncitori s-au putut convinge cu ochii lor de superioritatea muncii în comun şi cu mijloace mecanizate. De exemplu, gospodăria colectivă din Episcopia Bihorului, care are asolament de 6 ani, şi seamănă grîul numai după leguminoase şi numai după efectuarea a 3 arături, a obţinut la această cultură 2.700 kg la ha adică cu 1.100 kg mai mult decît ţăranii muncitori individuali de aici. *Gospodăriile colective din Sintion şi Paleu au recoltat cu 700—800 kg mai mult grîu la ha decît gospodăriile individuale ţărăneşti, iar întovărăşirile fruntaşe din Cordău, Rontău şi Haieu, cu 1.078, 853 şi respectiv 804 kg mai mult decît ţăranii muncitori cu gospodării individuale din aceste comune. In anul 1956 gospodăriile colective din raionul Oradea au obţinut în medie 125.000 lei venituri băneşti la 100 ha de teren agricol şi posedă fonduri de bază deosebit de mari (în medie 136.000 la 100 de ha teren agricol).*

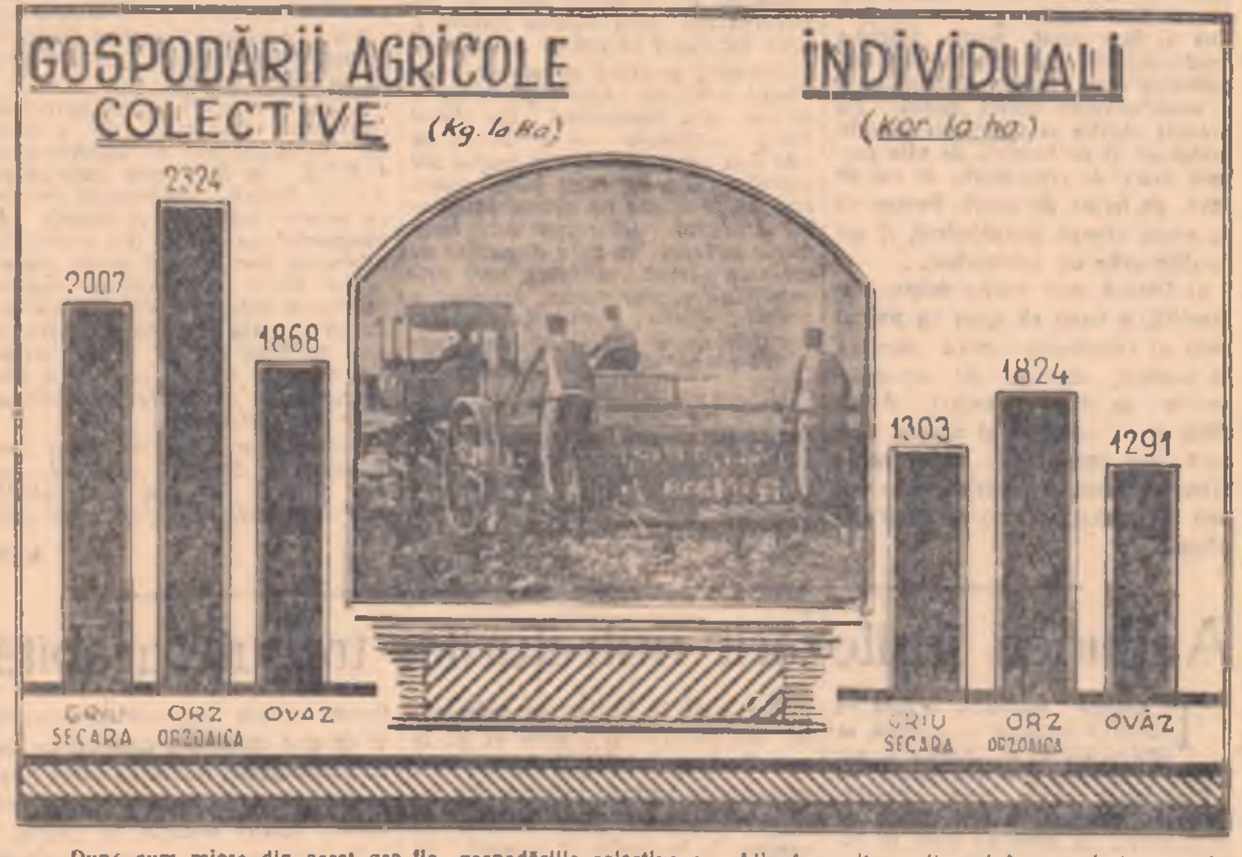
Cu toate aceste succese ritmul de creştere a sectorului cooperatist în agricultura raioanelor Oradea şi Secueni este foarte încet. *Intr-o perioadă de peste 18 luni* în gospodăriile colective din raionul Oradea au intrat numai 232 de familii noi. *Gospodăria colectivă din satul Vaida este una din unităţile agricole socialiste fruntaşe ale regiunii. Totuşi din cauza slabei munci de lămurire dusă în rîndul ţăranilor muncitori, această gospodărie a crescut numai cu 4 familii în ultimele luni. Organele de stat şi de partid din cele două raioane rămase în urmă cu cooperativizarea nu au pus în munca lor accentul pe o largă popularizare a realizărilor obţinute de gospodăriile colective şi întovărăşirile fruntaşe. Planul de măsuri elaborat de sfatul popular raional Secueni nu prevăzuse măcar o singură vizită a ţăranilor muncitori la gospodăriile fruntaşe şi în casele colectiviştilor! Nu au fost organizate vizite ale ţăranilor muncitori nici la gospodăriile fruntaşe din raionul Oradea cum sînt cele de la Borş, Vaida, Sălard, Palota sau la întovărăşiri puternice ca cele din Cheresig, Sălard II etc. Să ne mirăm atunci dacă în raionul Oradea, ritmul de cooperativizare a rămas în urma planului cu 68 la sută la familii şi 83 la sută la suprafaţă, iar la Secueni cu 89 la sută la familii şi cu 84,5 la sută la suprafaţa cooperativizată?*

Puncte albe...

- In raionul Criş sectorul socialist-cooperatist cuprinde aproximativ 52 la sută din numărul familiilor de ţărani muncitori şi 51 la sută din suprafaţa arabilă cooperativizabilă a raionului.
- Cea mai mare întovărăşire din regiunea Oradea este cea din comuna Simand — raionul Criş care cuprinde 1.039 familii de ţărani muncitori cu 3.172 ha. In această întovărăşire au intrat numai anul acesta aproape 850 de familii. In prezent cooperativizarea comunei Simand se află într-o fază înaintată.
- Gospodăriile colective, cooperativele de producţie şi întovărăşirile din regiune sînt deservite de 11 S.M.T. care dispun de 600 tractoare fizice.

Mai multă atenţie gospodăriilor colective din raionul Ineu

Cu această ocazie s-a analizat şi situaţia în domeniul cooperativizării raionului Ineu. Deşi acest raion a obţinut unele rezultate în munca de creştere a sectorului socialist-cooperatist în agricultură, totuşi ritmul de lărgire al acestui sector este de peste 2 ori sub plan la numărul de familii, şi de peste 5 ori la suprafaţa cooperativizată. Problema centrală din raionul Ineu este întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente. Zece din cele 13 gospodării colective existente în raionul Ineu, nu au dezvoltat mai multe ramuri de producţie, şi n-au obţinut în 1956 aproape nici un fel de venituri băneşti. Ele n-au putut împărţi avansuri băneşti trimestriale nici în 1957. Se ştie că raionul Ineu dispune de un sol podzolic, pe care numai prin aplicarea unei agrotehnici complexe se pot obţine producţii vegetale ridicate. Mai mulţi vorbitori ca tovarăşul Mudura Pavel şi Deac Ion, unul preşedinte şi celălalt vicepreşedinte al sfatului popular raional, ca şi tov. Sîrbu Ioan directorul S.M.T. Sicula, au dezvăluit în cuvîntul lor lipsurile inginerilor şi tehnicienilor din comunele raionului Ineu, care nu au dat destulă atenţie îndrumării gospodăriilor colective. Cu totul altul ar fi fost rezultatul dacă aceşti ingineri ar fi urmat exemplul inginerului Crişan Moise din aparatul secţiei agricole regionale, care a dat un sprijin important gospodăriilor colective din Coroiu şi Moţior, îndrumîndu-le cum să aplice în mod just îngrăşămintele pe terenul podzolic. Urmînd sfaturile ing. Crişan cele două gospodării au realizat prima 1.000 şi cealaltă 1.400 kg. de grîu la ha, faţă de numai 500—600 de kg cît obţineau înainte.

După cum reiese din acest grafic, gospodăriile colective au obţinut recolte mult mai bogate decît ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Rămîne ca organele de partid şi de stat din raionul Oradea să popularizeze succesele unităţilor agricole socialiste pentru a grăbi procesul de cooperativizare.

Tot sprijinul organizatoric şi contabil gospodăriilor colective

Referatul şi unii vorbitori au examinat şi situaţia unor gospodării colective lăsate fără sprijin după constituire, în care se manifestă unele fenomene nesănătoase. S-a arătat că în regiunea Oradea mai există încă multe gospodării ca cele din Talpoş, Santăul-Mare, Vîrşand etc., în care o serie de dispoziţii ale legii nr. 141 şi îndeosebi normele de producţie se aplică numai formal, pe hîrtie. In asemenea gospodării colective, neajutate de organele agricole se pot ivi grave abateri în privinţa bunei păstrări a avutului obştesc, şi în disciplina financiară se pot făptui delapidări, aşa cum s-a şi întîmplat de altfel, la colectivele din Berechiu, Vîrşand şi Buduslău.

Sesiunea a apreciat ca nesatisfăcător şi sprijinul acordat gospodăriilor colective de către unele S.M.T.-uri. Este actuală în această privinţă problema ridicată de inginerul Olaru care a cerut staţiunilor de maşini şi tractoare să ia măsuri urgente pentru transformarea unor batoze în tocătoare cu ajutorul cărora să execute la gospodăriile colective lucrările de însilozare a furajelor. La propunerea participanţilor la discuţie sesiunea a hotărît convocarea unei consfătuiri pe regiune cu participarea directorilor S.M.T. şi altor mecanizatori, organelor agricole şi preşedinţilor de gospodării colective, cooperativelor de producţie şi întovărăşirilor agricole — consfătuire care să pună la punct coordonarea activităţii S.M.T. cu cea a unităţilor agricole cooperatiste.

Grijă faţă de bătrîni

In lucrările sesiunii s-a discutat şi problema grijii care trebuie să existe în gospodării faţă de colectiviştii bătrîni şi incapabili de lucru, aşa cum prevede statutul cu modificările propuse de Hotărîrea din 16—17 iulie 1956 a Plenarei C.C. al P.M.R. Referatul a scos la iveală practica nejustă a unor gospodării colective ca cele din Talpoş, Valea lui Mihai, Girişul Negru, Ianoşda, care nu prevăd deloc ori folosesc pentru alte scopuri fondurile stabilite prin statut pentru ajutorarea bătrînilor şi a celor incapabili de lucru. Unii vorbitori au subliniat că asemenea practici contribuie la slăbirea colectivei, îndepărtează pe mulţi ţărani muncitori, mai ales pe cei vîrstnici, de gospodăria colectivă. Consiliile de conducere, toţi colectiviştii conştienţi vor trebui să vegheze ca membri bătrîni şi incapabili de muncă să primească, conform statutului, partea ce li se cuvine din veniturile gospodăriei.

Pentru întărirea şi desvoltarea întovărăşirilor agricole

Din referatul comitetului executiv a reieşit că în perioada care a trecut de la elaborarea planului de măsuri privind cooperativizarea agriculturii, numărul întovărăşiţilor din regiune a crescut la 342, ele cuprinzînd 27.580 de familii cu 49.690 ha.

Este îmbucurător faptul că în mai multe raioane (Criş, Salonta, Ineu, Secueni etc.) se observă o tendinţă puternică din partea ţăranilor mijlocaşi de a intra în aceste întovărăşiri. Alături de succesele obţinute nu pot fi însă trecute sub tăcere lipsurile care există în organizarea şi dezvoltarea întovărăşirilor. Din totalul întovărăşiţilor, abia 185, adică ceva mai mult de jumătate, execută în comun principalele lucrări agricole. De asemenea, abia 211 întovărăşiri şi-au constituit fonduri de bază (obşteşti). Referatul a constatat, de asemenea, faptul că în această regiune — în care zona muntoasă şi deluroasă cuprinde raioane întregi (Şimleu, Gurahonţ, Aleşd, Lunca Vascăului etc), nu au fost constituite aproape de loc întovărăşiri zootehnice şi pomicole. Sectorul socialist-cooperatist este foarte slab în raioanele de munte şi de deal şi din cauza faptului că nu s-a stimulat organizarea unor forme mai simple ale cooperaţiei agricole de producţie (asociaţii agricole ori pomicole, stîne cooperatiste etc.). Vorbind despre lipsurile sesiunii trebuie să amintim faptul că aceste probleme importante pentru dezvoltarea sectorului socialist în agricultură nu s-au bucurat de o suficientă atenţie din partea deputaţilor.

...şi negre

- *Datorită slabei activităţi politice dusă în rîndul ţăranilor muncitori din raionul Secueni sectorul socialist-cooperatist a crescut în aproximativ 18 luni numai cu 563 familii de ţărani muncitori şi cu 1.082 ha.*
- *184 de deputaţi din sfaturile populare regionale, raionale şi comunale nu fac încă parte din unităţile agricole cooperatiste.*
- *In raionul Oradea nu s-au organizat încă aproape de loc vizite ale ţăranilor muncitori la colectivele fruntaşe din Vaida, Borş, Episcopia Bihorului, Palota etc.*
- *Deşi raioanele Gurahonţ, Lunca Vascăului, Beius, Marghita, Aleşd, Şimleu etc. cuprind mari suprafeţe de păşuni şi fineţe, pe tot cuprinsul regiunii Oradea au fost constituite numai 13 întovărăşiri zootehnice. De asemenea, în regiunea Oradea nu există nici o întovărăşire pomicolă.*

★

Proiectul de hotărîri adoptat de cea de a VI-a sesiune a sfatului popular regional Oradea prevede o serie de măsuri a căror aplicare va contribui la grăbirea cooperativizării agriculturii regiunii, la întărirea unităţilor agricole socialist-cooperatiste existente.

GH. EICHNER

Vedere de la ferma de păsări a cunoscutei gospodării agricole din Sintana.

---

5 oameni, 5 tractoare — 500 hectare

Bilanţ rodnic

In primăvara acestui an, în raza de activitate a Trustului regional Gostat Ploeşti, au fost formate 3 brigăzi experimentale: cîte una în gospodăriile de stat Cilibia, Buzău şi Stîlpu. Fiecăreia din aceste brigăzi i s-a atribuit cîte 200 de ha cu grîu, 200 ha cu porumb şi 100 ha cu plante furajere anuale. Pe aceste suprafeţe, brigăzile speciale au executat lucrările agricole la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice.

Acum, cînd şi însămînţările de toamnă sînt pe terminate, putem spune că membrii brigăzilor experimentale s-au achitat cu cinste de sarcinile ce le-au fost încredinţate. In primăvară ei au însămînţat porumbul la vremea potrivită, l-au prăşit mecanic de trei ori. Grîul l-au recoltat în pîrgă, lucerna au cosit-o şi au strîns-o de 2-3 ori. In toate perioadele de lucrări agricole brigăzile au ajutat gospodăriile şi la executarea unor lucrări pe alte terenuri decît cele repartizate lor prin contract.

Recoltele obţinute pe suprafeţele repartizate brigăzilor sînt cel mai bun martor că mecanizatorii şi-au făcut cu prisosinţă datoria. La grîu, de pildă, faţă de cele 1.400 de kg planificate la ha, brigada experimentală de la gospodăria de stat Stîlpu a obţinut 1.820 de kg, cea din Cilibia 1.800 de kg, iar cea din Buzău, 1.750 de kg în medie la ha. La lucernă, planul a fost mult depăşit, cele 3 brigăzi dobîndind o producţie medie de peste 4.600 kg la ha. Şi la porumb se prevăd recolte medii mult sporite faţă de plan. Mecanizatorii din brigăzile experimentale de la Buzău, Cilibia şi Stîlpu, pentru cele 70, 80 şi respectiv 84 tone de grîu date peste plan au de încasat şi premii frumoase, variind între 14.000—16.800 lei. Premii mari vor mai încasa mecanizatorii brigăzilor şi de la cultura plantelor furajere şi de la porumb. Deosebit de premiile în bani, unii mecanici din brigăzile experimentale, printre care Artenie Chiriacescu, de la gospodăria de stat Cilibia, şi Bobe Vasile, de la gospodăria de stat Buzău, au primit ca premiu special şi cîte un ceas „Pobeda".

Executînd un variat volum de lucrări mecanizate, brigăzile experimentale nu numai că au făcut şi lucrări de bună calitate şi la timp, dar au obţinut şi mari economii în exploatarea maşinilor. Brigada experimentală de la gospodăria de stat Buzău, de pildă — cheltuind numai 16.200 lei cu lucrările efectuate pe cele 500 ha, faţă de cei 18.386 lei cît ar fi costat executarea lucrărilor în acord, a înregistrat un beneficiu de 2.186 de lei. Brigada de la Cilibia a executat în total un volum de 1.565 hantri cu un preţ de cost de 113 lei per hantru, faţă de cei de 134 lei planificat. Totodată, această brigadă a făcut o economie de 20.030 lei.

Fără îndoială că rezultatele muncii ar fi fost cu mult mai bune dacă brigăzile n-ar fi întîmpinat în munca lor şi o seamă de greutăţi. Astfel brigăzile nu au putut executa mecanizat o serie de lucrări din lipsa unor maşini care au sosit în unităţi cu mare întîrziere. Este vorba aici, bunăoară, de maşinile speciale pentru administrarea îngrăşămintelor chimice şi naturale, care au sosit abia în urmă cu cîteva zile. Pînă acum ei au făcut împrăştierea îngrăşămintelor chimice cu ajutorul cultivatoarelor KRN-4,2, care după cum se ştie, fiind prea masive, cu greu pot fi ridicate de pompa hidraulică a tractoarelor U.T.O.S.-26. Deoarece nu au sosit la vreme agregatele de combatere a buruienilor cu ajutorul ierbicidelor, această lucrare s-a făcut, — pe rîndurile de plante, — manual.

Chiar şi acum, în toiul recoltării porumbului, brigăzile nu au primit încă toate combinele speciale de recoltat, fapt ce a determinat recoltarea manuală a porumbului pe mari suprafeţe.

La toate acestea se mai adaugă şi faptul că unele maşini au prezentat şi defecţiuni din fabricaţie, cum este cazul cu semănătorile „Victoria" şi combinele de recoltat păioasele.

Cu toate aceste greutăţi întîmpinate în muncă, noua formă de organizare a brigăzilor de tractoare a dat rezultate dintre cele mai bune. Din analizele făcute s-a dovedit că munca brigăzilor experimentale este rentabilă.

Cea mai bună dovadă că brigăzile experimentale şi-au atins scopul, este însuşi faptul că majoritatea mecanizatorilor din gospodăriile agricole de stat au cerut să lucreze în astfel de brigăzi. *Ca urmare a frumoaselor rezultate obţinute de către brigăzile experimentale, în cursul lunii septembrie a.c., în regiunea Ploeşti au luat fiinţă noi brigăzi experimentale în gospodăriile agricole de stat din Săhăteni, Drăgăşani şi Rîmnicu Sărat. Ceva mai mult,* la gospodăria de stat Săhăteni, *s-a hotărît* înfiinţarea a cinci brigăzi experimentale, care să lucreze mecanizat întreaga suprafaţă arabilă a gospodăriei.

De pe acum a şi început dotarea brigăzilor experimentale nou înfiinţate cu setul de tractoare şi maşini necesare.

In prezent membrii tuturor brigăzilor experimentale din gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploeşti — terminînd cu succes însămînţările de toamnă, — lucrează de zor la executarea arăturilor adînci de toamnă, pregătind terenul pentru recolta anului viitor.

Este sigur că în 1958 brigăzile experimentale vor obţine şi mai frumoase succese, deoarece, aşa cum s-a văzut mai sus, ele sînt dotate de acum cu maşinile necesare.

I. LEŞEANU

Pildă de hărnicie

Zilele trecute, am fost la gospodăria agricolă de stat „Berea Barbu" din regiunea Galaţi. Vroiam să aflu cît mai interesante aspecte din munca de pînă acum a brigăzii experimentale de aici. Umblînd prin gospodărie cu gîndul că voi găsi totuşi pe cineva care să cunoască măcar în parte brigada experimentală, numai ce mă pomenesc că cineva îmi strigă: „Măi nene, nu l-ai văzut cumva pe „şeful" de la magazin? Că mi s-au terminat ţigările".

Cel care mă strigase era un flăcău oacheş, mic de statură, îmbrăcat într-o salopetă albastră, despre care am aflat că este căruţaş şi că transportă porumbul de la cîmp, la magaziile gospodăriei. M-am împrietenit cu el repede şi am plecat împreună la cîmp.

...Cum am trecut calea ferată, în faţă ne-au apărut tarlalele întinse. Pe una, se vedea arătură proaspătă. Pe alta, se tăiau cocenii de porumb...

— Da' în casa aceea care se vede mai încolo ce-i? îl întrebai pe căruţaş. „Aia din faţă? făcu oacheşul. E „casa bumbacului". Aşa-i spunem noi. Acolo stă „nea Cristu" cu U.T.O.S.-iştii lui, din brigada experimentală. Poate o să auziţi de el. Că-l cunosc acum toţi oamenii din gospodărie. In vara asta au scos aproape 2.000 de kg de grîu la hectar, de pe cele 200 ale brigăzii lor. Şi să le vezi şi porumbul. Uite aşa ştiuleţi, cît mîna de mari. Inginerul de la centru spune că or să scoată vreo 3000 de kile la pogon. Apoi adăogă: U.T.O.S.-iştii lui nea Cristu au dat porumbului în primăvară vreo 3—4 praşile mecanice. I-am văzut cu ochii mei că tot pe-aci am lucrat. In vară, l-au mai şi polenizat". „Au făcut polenizarea artificială? mă mirai eu. De unde ştii?". „Păi nu vă spusei că am muncit mai mult pe aci? făcu însoţitorul meu. Şi-apoi ştiţi, zilele trecute a fost o adunare mare, ţinută pe gospodărie. Toţi au spus acolo că nea Cristu cu oamenii lui au dat peste plan vreo 15—20 vagoane de grîu. Şi tot pe atît vor da şi la porumb...".

...După vreun sfert de ceas, pe partea stîngă a drumului, am ajuns la o tarla de 100—150 de ha însămînţată cu grîu de toamnă. De acum grîul răsărise. Firişoarele verzi-gălbui acoperiseră cîmpul ca o perie deasă, cît vedeai cu ochii.

— Vedeţi grîul ăsta? Tot nea Cristu şi băieţii lui l-au semănat — îmi spuse căruţaşul. La adunarea ceea, de săptămîna trecută, inginerul nostru-şef spunea că tractoriştii de la „experimentală" au semănat pe lîngă cele 200 de ha cu grîu ale lor, alte 150, din planul gospodăriei. Uite, tresări el deodată. Colo de vale unde-i porumbiştea ceea, se văd acum şi maşinile brigăzii. Acolo e nea Cristu cu băieţii. Acum... culeg porumbul. Il culeg tot cu maşinile. Intr-o zi, el strîng cît am culege noi toţi muncitorii din gospodărie cu mîinile".

Peste alte 10 minute, sosirăm la locul unde mecanizatorii din brigada experimentală recoltau porumbul cu combinele.

Şeful brigăzii, tov. Cristu, şi tractoriştii cu care vroiam să stau de vorbă m-au rugat să mai aştept pînă vor face încă de vreo 3—4 ori „dusul şi întorsul" cu combinele, la recoltat. Dar acest „dus şi întors" s-a dublat. Aşa că abia către seară ne-am putut retrage mai la capătul tarlalei, pe o grămadă de ştiuleţi de porumb.

Am tăifăsuit aşa pînă tîrziu, cînd s-a înnoptat. Şi am umplut un carneţel întreg cu notiţe. Un lucru îmi era de acum limpede: brigada experimentală din gospodăria de stat Berea Barbu este pildă pentru toţi mecanizatorii din unitatea lor.

GH. MEDIEŞANU

Aşteptăm răspuns

Dacă în majoritatea brigăzilor experimentale din gospodăriile de stat treburile merg bine, nu tot astfel putem spune şi despre activitatea brigăzilor de la gospodăriile agricole de stat Ionel şi Lieblig din regiunea Timişoara.

Aşa de pildă, am întreba: cum explică directorul gospodăriei de stat Ionel, tov. ing. Mihai Plopşoreanu, modul cum îşi desfăşoară activitatea brigada experimentală din unitatea sa? Aici, membrii brigăzii nu sînt salarizaţi după salariu fix, ci ca şi în celelalte brigăzi. Deci, chiar după cum el a recunoscut, brigada experimentală este, dar... nu există. Atunci în primăvară, de ce s-a cerut cu insistenţă utilajul necesar alcătuirii unei asemenea brigăzi? Numai de dragul de a avea în gospodărie utilaj nou, modern şi perfecţionat?

De asemenea, am dori să ne răspundă conducerea gospodăriei de stat Lieblig, cum se explică faptul că membrii celor două brigăzi experimentale de aici, au fost salarizaţi cu totul altfel decît prevăd instrucţiunile? Astfel, pe ultimele luni membrii brigăzii I au primit salarii variind între 899—1.497 lei lunar, iar cei de la brigada II-a între 817—1.372 lei...!

L. ION

COLHOZUL „STALIN"

VI. Conducătorii şi specialiştii noştri

NIKITA BELICENKO
Şeful brigăzii 1 complexe din colhozul „Stalin"

In scrisoarea de faţă voi încerca să vă vorbesc despre munca tovarăşilor noştri care deţin în colhoz posturi de conducere, să vă arăt ce metode anume folosesc ei în conducerea sectoarelor care le sînt încredinţate. Să încep cu preşedintele colhozului.

Pe Grigori Litovcenko îl cunosc de mult. Fost muncitor la uzina „Komintern" din Dnepropetrovsk, în anii colectivizării agriculturii el a plecat, la chemarea partidului, să lucreze la ţară şi de-atunci a muncit activ în colhoz. Cu anii Litovcenko şi-a format un stil al său de conducere a treburilor colhozului, stil care se caracterizează prin buna cunoaştere a oamenilor, prin priceperea de a organiza în jurul său activiştii colhozului şi a se sprijini pe ei.

Preşedintele colhozului îşi organizează în aşa fel ziua de lucru încît să treacă neapărat pe la o fermă două, pe la o brigadă de cîmp sau pe la alt sector al gospodăriei obşteşti. In timpul însămînţărilor sau al campaniei de recoltare el poate fi văzut în toate taberele de cîmp, unde se întîlneşte cu brigadierii şi ajutoarele lor, cu tractoriştii şi combainierii dînd o mînă de ajutor acolo unde este nevoie de îndreptat anumite stări de lucruri.

Deplasările dese la brigăzi şi la taberele de cîmp nu-l împiedică însă pe Grigori Litovcenko să convoace cu regularitate, cel puţin de două ori pe lună, şedinţele comitetului de conducere al colhozului. El găseşte întotdeauna timp să-i asculte cu atenţie pe colhoznicii care vin cu felurite cereri. In calitate de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Litovcenko primeşte o dată pe săptămînă în audienţă pe alegători. In aceste zile, gospodăria este condusă de locţiitorul său, Mihail Kizim.

Noi, brigadierii, învăţăm cum să lucrăm de la preşedintele colhozului. In condiţiile noastre, brigadierul este o persoană importantă. El este numit de comitetul de conducere al colhozului, fiind ales din rîndul specialiştilor agricoli sau al oamenilor cu multă practică. El conduce nemijlocit întreaga activitate a brigăzii, organizează munca în brigadă, stabileşte volumul şi calitatea lucrărilor executate, ţine socoteala zilelor-muncă prestate. Impreună cu colhoznicii, brigadierul luptă pentru sporirea recoltelor la hectar prin aplicarea procedeelor agrotehnice înaintate şi îşi dă silinţa să ridice prin toate mijloacele productivitatea creşterii vitelor. Indicaţiile date de brigadier sînt obligatorii pentru colhoznic şi pot fi revocate numai de preşedintele colhozului.

Secretarul organizaţiei de partid a colhozului „Stalin", Ivan Mazunov în timpul unei convorbiri cu ciobanii din brigada a 9-a.

Fireşte că fiecare brigadier lucrează şi conduce oamenii în felul său. In linii generale metodele noastre ale tuturor au însă multe elemente comune. Am avut prilejul să urmăresc în repetate rînduri munca Ekaterinei Trebuşnaia, şefa brigăzii a 2-a complexe. Femeia aceasta cu multă experienţă ştie să-i atragă pe oameni la muncă. ea dă cu curaj sarcini de răspundere membrilor brigăzii sale şi succesul este întotdeauna asigurat. Arătînd încredere oamenilor, Trebuşnaia controlează întotdeauna felul cum sînt duse la îndeplinire sarcinile. Iată de ce în brigada ei este o disciplină exemplară. Aici se respectă cu stricteţe regulile agrotehnice şi zootehnice, se duce o luptă stăruitoare pentru ridicarea nivelului agriculturii şi creşterea productivităţii vitelor. Nu degeaba a cucerit brigada aceasta locul întîi în întrecerea socialistă şi ţine cu tărie Drapelul Roşu al colhozului.

Din proprie experienţă ştiu cît de important este ca o dată cu respectarea strictă a normelor de lucru să se organizeze bine şi evidenţa muncii. La noi în toate brigăzile bilanţul anual al muncilor prestate şi venitul fiecărui membru al brigăzii sînt adeverite obligatoriu cu semnăturile brigadierului şi preşedintelui colhozului. Lista zilelor-muncă prestate de colhoznici se afişează spre cunoştinţă cel puţin cu două săptămîni înainte de adunarea generală care stabileşte repartiţia veniturilor în colhoz. In felul acesta se pot cunoaşte din timp toate pretenţiile colhoznicilor în ceea ce priveşte evidenţa muncii.

Şefii brigăzilor complexe primesc un mare ajutor din partea specialiştilor colhozului — a agronomilor, zootehniştilor şi veterinarilor. Unii din aceştia se află permanent în brigăzi. Iar cei care trăiesc la sediul central al colhozului îşi petrec cea mai mare parte din timp pe cîmp şi la fermele de vite.

Zootehnistul-şef, Vladimir Maximenko, de pildă, se deplasează aproape zilnic la ferme, pe orice vreme. De cele mai multe ori el poate fi văzut printre ciobani. Cunoaşte bine creşterea oilor cu lînă fină şi face totul pentru mărirea productivităţii acestei ramuri, organizînd bine munca ciobanilor şi a zootehniştilor care-l asistă. Cu aceeaşi atenţie se îngrijeşte zootehnistul şef şi de fermele de vite cornute mari, de crescătoria de cai de rasă, de ferma de porci. Pentru ca să poată ajunge pretutindeni, el are la dispoziţie un autoturism.

Şi fiindcă veni vorba despre automobil, e locul să spun că parcul auto al colhozului nostru numără în prezent aproape 40 de automobile de diferite mărci. Avem chiar şi un autobus al nostru. Oricare din specialiştii noştri poate ajunge oricînd cu repeziciune în cea mai îndepărtată tabără de cîmp sau păşune.

Inceputul a fost făcut

Cu cîteva luni înaintea morţii sale, eminentul savant sovietic Konstantin Ţiolkovski — părintele rachetelor în trepte şi al zborurilor interplanetare, — cum era numit, a declarat cu prilejul unui interviu radiodifuzat:

— Acum tovarăşi, sînt convins că visul meu — zborurile interplanetare, — a căror demonstraţie teoretică am făcut-o, vor deveni o realitate. Patruzeci de ani am lucrat la motorul cu reacţie şi am crezut că o plimbare în planeta Marte nu va fi posibilă decît după trecerea unui mare număr de secole. Dar termenul s-a schimbat. Sînt sigur că mulţi dintre dumneavoastră — cei care mă auziţi acum — veţi asista la primul zbor dincolo de atmosferă.

Profeticele cuvinte ale lui Ţiolkovski încep să se adeverească. Ofensiva ştiinţifică pentru cucerirea cosmosului a început. La fiecare 96,2 minute globul pămîntesc este înconjurat de satelitul artificial sovietic, care demonstrează întregii lumi prin prezenţa sa forţa ştiinţei şi tehnicii sovietice.

Pînă la 9 octombrie satelitul înconjurase de 63 de ori pămîntul, iar trecerea lui prin diferite puncte a avut loc exact la timpul calculat.

Senzaţia produsă de zborul satelitului artificial este departe de a pierde din intensitate. Cu titluri mari, articolele ce se întind pe cîte 2 şi chiar mai multe pagini ale ziarelor din întreaga lume, continuă să se ocupe de zborul satelitului artificial. Interesant este între altele şi faptul că spre deosebire de un nou născut obişnuit, care primeşte un singur nume, satelitul a primit... cîteva; populaţia din Ungaria îi spune „puiul de lună", englezii „luna roşie", şi aşa mai departe.

Fără îndoială că zborul ameţitor al lunii artificiale sovietice în jurul globului, caracterizat pe bună dreptate ca deschizător al unei ere noi în ştiinţă, a înflăcărat minţile tuturor oamenilor. Astronomia a devenit — de la 4 octombrie încoace — cea mai la modă dintre ştiinţe. Binoclurile, lunetele sînt cele mai căutate instrumente optice. Observatoarele astronomice, planetariile, literalmente asediate. Iar aparatele de radio de pe toate meridianele stau neîncetat la pîndă să înregistreze cele 3 semnale bine cunoscute lansate de satelit.

Deci, drumul spre spaţiul interplanetar a fost deschis. Visul milenar al omului de a „evada" din graniţele planetei noastre a fost realizat.

— Următorul pas — a declarat prof. Pokrovski ziarului „Izvestia" — va fi lansarea unei rachete cosmice care va ocoli luna. Nu au mai rămas decît ani număraţi pînă în momentul cînd vor începe zborurile spre lună şi spre alte planete, nu numai ale unor nave cosmice automate fără echipaj, ci şi ale unor nave cu oameni".

Cei care dădeau dispreţuitor din umeri, cei care subapreciau posibilităţile şi spiritul de iniţiativă al oamenilor de ştiinţă sovietici au primit un răspuns zdrobitor.

„Ne-am făcut de rîs cu zarva noastră propagandistică" — scrie ziarul american „Daily News". Iar savantul american Fred Whiple declară cu amărăciune: „este destul de nemulţumitor faptul că sovieticii ne-au luat-o înainte".

Unii observatori lucizi apreciază realizarea satelitului ca o dovadă incontestabilă a superiorităţii U.R.S.S. în întrecerea paşnică cu S.U.A. Aceiaşi observatori declară cu ironie că, pînă şi numele „Avangarda" ce a fost dat satelitului american şi-a pierdut acum sensul.

Dar vocile singuratice, nemulţumirile ce răbufnesc ici-colo nu pot umbri această epocală realizare, acest minunat dar al ştiinţei sovietice oferit în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Inceputul a fost făcut. Mica lună a deschis drumul omenirii spre alte planete, drumul spre culmile cele mai înalte ale civilizaţiei sale.

L. S.

Acţiunea însilozării nutreţurilor trebuie grăbită

In această perioadă, o dată cu lucrările agricole de toamnă, se desfăşoară în continuare şi acţiunea de însilozare a nutreţurilor.

Pînă zilele trecute, după situaţiile sosite la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, în întreaga ţară se însilozaseră aproape 640.000 tone de nutreţuri. Raportat pe sectoare, gospodăriile de stat au însilozat 381.274 tone, gospodăriile colective şi cooperativele agricole de producţie 172.117 tone, iar sectorul individual 85.634 tone de nutreţuri însilozate.

In cadrul departamentului Gostat se situează ca fruntaşe la însilozări Trustul regional Ploeşti, care a îndeplinit planul în procent de 105 la sută, Constanţa cu 98 la sută, Regiunea Autonomă Maghiară cu 93 la sută, Bacău cu 86 la sută şi Iaşi cu 84 la sută.

S-au însilozat cantităţi necorespunzătoare de nutreţuri în gospodăriile agricole de stat din cadrul Trusturilor regionale Oradea, Timişoara, Baia Mare, Galaţi, Craiova, Cluj, Piteşti, Stalin etc. In cadrul acestor trusturi procentul de realizare la însilozarea nutreţurilor variază între 51—64 la sută. Datorită acestor rămîneri în urmă planul de însilozare în gospodăriile de stat este realizat numai în procent de 71 la sută.

In gospodăriile agricole colective şi cooperativele agricole de producţie planul total la însilozarea nutreţurilor este realizat în procent de 81 la sută. Fruntaşe în această acţiune sînt: gospodăriile agricole colective din regiunea Constanţa, care au îndeplinit sarcina la însilozări în procent de 163 la sută, Craiova 111 la sută, Bucureşti 88 la sută şi Galaţi 81 la sută.

Au însilozat cantităţi de nutreţuri neînsemnate gospodăriile agricole colective din regiunile Iaşi, Bacău, Piteşti, Cluj, Hunedoara, Oradea, Baia Mare şi Stalin. In cadrul gospodăriilor colective din aceste regiuni, realizările la însilozarea nutreţurilor variază de la 10—49 la sută.

Rezultatele obţinute pînă în prezent la însilozarea nutreţurilor dovedesc că acolo unde această importantă problemă constituie o preocupare permanentă a organelor agricole şi de stat s-au obţinut succese de seamă.

Timpul este foarte înaintat. Pentru a asigura de pe acum o bază furajeră îndestulătoare animalelor pe timpul iernii se impune ca organele agricole regionale, raionale şi de la comune, de la trusturile gostat precum şi conducerile gospodăriilor agricole de stat şi colective să mobilizeze toate forţele existente, în aşa fel ca în termen de 10-15 zile să se însilozeze în fiecare unitate agricolă cooperatistă şi de stat însemnate cantităţi de coceni de porumb, frunze de varză furajeră, frunzele de sfeclă precum şi porumbul furajer semănat în miriştě.

Nu trebuie uitat aportul însemnat pe care este chemat să-l dea tineretul în această importantă acţiune. Acesta trebuie însă îndrumat de tehnicienii agronomi, zootehnişti şi veterinari pentru a contribui din plin la realizarea sarcinii de însilozare a nutreţurilor în unităţile agricole socialiste.

B. TRAIAN

II. Se întăreşte sectorul socialist cooperatist din agricultura maghiară

Plină de învăţăminte este o întîmplare care a avut loc la cooperativa agricolă de producţie „Spicul de argint" din ENYING.

Deviza colectiviştilor de aici era ca prin muncă harnică să obţină două spice în locul unuia, aşa cum îşi propusese ca scop al activităţii sale savantul sovietic Lîsenko.

Vorbele veninoase ale contrarevoluţiei şi-au făcut însă loc în inimile unora dintre cei mai nehotărîţi. In cele din urmă aceştia au hotărît să părăsească cooperativa de producţie. Muncile comune care trebuiau făcute însă pentru strîngerea recoltei înainte de despărţire i-au făcut pe cei pripiţi să regrete vorba aruncată. Dar de acum era greu să bată în retragere. Mîndria era mai tare decît părerea lor de rău. Considerau ca este ruşinos să-şi ia cuvîntul înapoi. Conştiinţa lor însă era răscolită. Nu se mai puteau împăca cu gîndul să trăiască iarăşi ca individuali, lipsiţi de forţa colectivului. S-au sfătuit şi au hotărît să facă o nouă cooperativă de producţie. Şi ca să-şi aducă aminte de bucuriile anilor trecuţi, au denumit-o „Spicul de aur".

Impărţeala bunurilor a mers lin, fără vorbă. Mai greu a fost la împărţirea drapelelor roşii de fruntaş, pe care cooperativa lor le obţinuse în anii din urmă. Fără să se fi înţeles, întrecerea s-a pornit între cele două „Spice" chiar de la început. Treieratul din acest an l-au terminat cu o zi mai devreme cei de la „Spicul de argint", dar la dezmiriştit şi la semănatul în miriştě cei de la „Spicul de aur" sînt în avans.

Se vede că în zadar a încercat contrarevoluţia să distrugă din rădăcini ideia cooperativizării.

Deşi marea familie unită dinainte s-a împărţit în două, totuşi îndemnul Partidului a rămas adînc întipărit în inimile şi în minţile şi ale unora şi ale altora. Nimeni din membrii celor două cooperative de producţie n-ar îndrăzni să spună că şi la anul va dăinui despărţirea căci tot, mai mulţi se conving de faptul că două spice în locul unuia nu se pot obţine aşa cum au făcut şi la începutul acestui an.

Numeroase exemple luate din atîtea sate ale ţării prietene arată în mod limpede hotărîrea ţărănimii muncitoare maghiare de a merge mai departe, cu şi mai mare hotărîre, pe calea deschisă de Partid, calea transformării socialiste a agriculturii.

Starea de spirit de acum a colectiviştilor este ilustrată cît se poate de bine de Losonczi Pal, din cooperativa de producţie „Steaua Roşie" din comuna Barcs de pe malul Dravei: „Cooperativa noastră n-a fost niciodată în rîndul celor slabe, totuşi aşa bine ca acum n-a mers nici cînd treaba. Cei care am rămas sîntem toţi convinşi că această cooperativă este a noastră. După cum muncim aşa şi trăim".

Am avut prilejul să aflăm ce gîndeşte şi o fostă colectivistă, Szakaly Gyuláné, din comuna Rohány, situată pe graniţa cu Austria. „Ştiţi, eu am văzut pentru întîia dată Balatonul cu trei ani în urmă. Şi am apucat aceasta fiind colectivistă. Viaţa noastră în colectivă a fost mai bună, mai frumoasă. La toamnă o să reintru", mi-a spus ea.

Dar părerea colectivistului Boitka Vince, de pe meleagurile ţinutului denumit „Nagy Kunság, mi s-a părut cea mai înţeleaptă, cea mai clarvăzătoare. Vedeţi, spunea el, cînd am intrat în cooperativa de producţie am socotit: oare o să-mi fie mai bine? Totuşi nu am intrat doar pentru ca să am o bucată mai mare de pîine, venituri mai multe. Am înţeles în cursul anilor că viitorul aparţine agriculturii moderne, cooperaţiei de producţie".

Iată deci că nu fără motiv au ţinut atît de mult ţăranii muncitori la gospodăriile lor colective. In zilele grele din toamna anului trecut, ei au învăţat să preţuiască şi mai bine cuceririle obţinute pe calea socialismului să cunoască şi să urască şi mai puternic pe duşmanii viitorului lor luminos, care le hărăzeau soarta mizeră, pe care au îndurat-o atîta amar de vreme în trecut.

In toată ţara funcţionau la mijlocul lunii august peste două treimi din cooperativele agricole de producţie existente în toamna anului 1956. Dar din multe părţi, soseau veşti de înfiinţare de noi cooperative de producţie, ca şi de alte unităţi cooperatiste mai simple. Sectorul socialist deţinea aproape 30 la sută din suprafaţa arabilă a ţării.

Recoltele care se obţin pe tarlalele sectorului socialist — cooperatist depăşesc cu 100—200 kg la jugăr, rezultatele celor mai harnici ţărani individuali lucrînd pe pămînturi şi în condiţii climaterice asemănătoare.

Astfel, la cooperativa agricolă de producţie „Steagul Libertăţii" din Kaposvár, media la orz a fost de 1950 kg la jugăr. Aproximativ aceeaşi recoltă au obţinut şi cooperatorii din Rohod.

La grîu, cooperativa agricolă de producţie „Hunyadi" din Karcag a obţinut de pe o solă de 72 de jugăre cîte 1680 kg de fiecare jugăr. Media pe ţară în acest an este de aproximativ 900 kg la jugăr.

Ca urmare a unor asemenea producţii a crescut mult şi valoarea zilei-muncă.

Peste 700 de cooperative de producţie vor da în acest an mai mult de 50 de forinţi pentru ziua-muncă ceea ce este desigur destul de mult. Peste trei sferturi din cooperative nu vor da la ziua-muncă mai puţin de 30 de forinţi. Aceasta înseamnă că în medie, pe ţară, fiecărei familii de colectivişti îi va reveni un venit anual de peste 200.000 de forinţi. Nu sînt însă rare cazurile cînd veniturile vor fi şi mai mari. Astfel, la cooperativa agricola de producţie „Viaţa Nouă" din Rohod se vor repartiza la ziua-muncă 65—66 de forinţi (faţă de 35,27 în 1956), iar la „Salai" din Besnyö se vor da cîte 69,19 forinţi la zi-muncă.

Rezultatele acestea îmbucurătoare, cu atît mai îmbucurătoare cu cît au loc în acest an şi care vădesc muncă harnică, perseverenţă, dau răspunsul cel mai potrivit duşmanilor din lăuntrul şi din afara ţării, aţîţătorilor la noi masacre sîngeroase, tuturor acelora care la O.N.U. vor să se amestece în mod brutal în treburile interne ale R.P. Ungare, folosind din nou „arma ruginită a războiului rece", cum spunea deunăzi reprezentantul R.P. Ungare la O.N.U.

Ing. O. FENEŞAN

A n u n ţ

Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum (Centrocoop) anunţă că la 21 octombrie a.c. se ţine un nou examen de admitere în anul I al Şcolilor tehnice cooperaţie din Buzău, Oradea şi Curtea de Argeş.

Se primesc absolvenţi ai şcolilor medii în vîrstă de 17—25 ani.

Şcolile au o durată de şcolarizare de 2 ani şi pregătesc contabili şi merceologi pentru unităţile cooperaţiei de consum.

Inscrierile se fac la şcoli pînă în ziua examenului.

Timpul probabil pentru zilele de 12, 13 şi 14 octombrie

Vremea se va menţine în general frumoasă şi uscată, exceptînd sud-vestul ţării unde se vor produce înnourări slabe parţiale. Vîntul va sufla slab din sectorul sudic. Temperatura aerului staţionară la început apoi în creştere. Minimele vor oscila între 2-10 grade, în afară de estul ţării unde local vor coborî pînă la minus 2 grade. Maximele vor înregistra valori între 15-25 grade. Dimineaţa ceaţă în Ardeal, Banat şi Oltenia, iar pe alocuri în Moldova, Muntenia şi Dobrogea se va forma brumă.

Temperatura şi umezeala solului vor continua să scadă uşor în Moldova, Dobrogea şi în jumătatea de răsărit a Munteniei, iar în restul ţării temperatura solului va creşte uşor, iar umezeala va fi mai mult staţionară.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".